

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

27 januari 1998

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. –

houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Mediabeleid
uitgebracht door de heer Michel Doomst**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Marijke Dillen.

Vaste leden : de heren Carl Decaluwé, Leo Delcroix, Michel Doomst, Erik Matthijs, Hugo Van Rompaey ;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Johnny Goos, Peter Vanvelthoven, Tuur Van Wallendael ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Jos Geysels.

Plaatsvervangers :

de heren Joachim Coens, Freddy Sarens, Eddy Schuermans, Walter Vandenbossche, Gilbert Vanleenhove ;

de heren Etienne De Groot, Marino Keulen, mevrouw Marleen Vanderpoorten ;

de heer Peter De Ridder, mevrouw Kathy Lindekens, de heer Bruno Tobback ;

de heren Herman De Reuse, Luk Van Nieuwenhuysen ;

mevrouw Nelly Maes ;

de heer Ludo Sannen.

Zie :

82 (BZ 1995)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Advies van de Raad van State
- Nrs. 3 en 4 : Amendementen
- Nr. 5 : In eerste lezing aangenomen artikelen
- Nr. 6 : Amendementen

INHOUDSTAFEL

Blz.

I. ALGEMENE BESPREKING

A. Vergadering van 9 december 1997

1. Toelichting door de indieners van de voorstellen van decreet	5
2. Standpunt van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	5
3. Debat ten gronde over de principes van het voorstel van decreet	6

B. Vergadering van 15 januari 1998

– Samenbehandeling van de beide voorstellen van decreet	10
– Het nieuwe voorstel van de VLD-fractie : toelichting en bespreking van de ingediende VLD-amendementen	10
– Bevoegdheid van de decreetgever i.v.m. een regeling m.b.t. de vrije nieuwsgaring	12
– Omroepen of beroepsjournalisten ?	13
– De nieuw ingediende amendementen van de indieners van het voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s.	13
– Raamdecreet of minutenregeling ?	13

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Bespreking en stemming	14
2. Tweede lezing : vraag van de minister	25

III. TWEEDE LEZING (Regl. artikel 65, 1, a))

1. Toelichting van de nieuw ingediende amendementen	26
2. Bespreking	27
3. Artikelsgewijze stemming	31
4. Eindstemming	32

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	33
------------------------------------	----

DAMES EN HEREN,

Uw commissie besprak de gekoppelde voorstellen van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen (Stuk 82 (BZ 1995) – Nr. 1) en van de heer André Denys c.s. houdende regeling van de vrije nieuwsgaring (Stuk 118 (BZ 1995) – Nr. 1) (Regl. art. 24, 2) voor de eerste maal tijdens haar vergadering van 19 maart 1996.

Op voorstel van een indiener van een voorstel van decreet (de heer André Denys) besloot de commissie om, alvorens de bespreking aan te vatten, een aantal hoorzittingen met de betrokken belanghebbenden te organiseren. Deze hoorzittingen vonden plaats in de maanden april en mei 1996. Het verslag van deze hoorzittingen werd gepubliceerd als Stuk 322 (1995-1996) – Nr. 1.

Na afronding van de hoorzittingen was er een consensus in de commissie om enerzijds het advies van de Raad van State over beide voorstellen van decreet te vragen, anderzijds te pogen tot een consensus tekst te komen die de beide voorstellen van decreet vervangt.

Op 3 juni 1997 werd de Voorzitter van het Vlaams Parlement in kennis gesteld van de adviezen van de Raad van State over de beide voorstellen van decreet over de vrije nieuwsgaring (Stukken 82/2 en 118/2).

De bespreking verliep in twee fasen. Op dinsdag 9 december werd de eigenlijke bespreking van de beide voorstellen van decreet aangevat. Na analogie met artikel 24, 3 van het Reglement was de commissie het eens om het voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen (Stuk 82 (BZ 1995) – Nr. 1) als basis van bespreking te nemen. Dit voorstel van decreet werd als basis genomen omdat het chronologisch als eerste voorstel werd ingediend. Het voorstel van decreet van de heer André Denys c.s. houdende regeling van de vrije nieuwsgaring (Stuk 118 (BZ 1995) – Nr. 1) wordt evenwel samen behandeld met dit voorstel van decreet.

De commissie besloot niet in te gaan op de vraag van de Liga Beroepsvoetbal van de KBVB (brief van 4 maart 1997) om nogmaals gehoord te worden door de leden van de commissie om de informatie-nota die aan alle leden van de commissie in febru-

ari – maart 1997 werd toegezonden, toe te lichten. De commissie is van oordeel dat deze nota geen wezenlijke nieuwe elementen toevoegt aan het standpunt dat de vertegenwoordigers van de Voetbalbond in deze commissie in april-mei 1996 verdedigd hebben.

Op vraag van de heer Dirk Van Mechelen werd aan de leden van de commissie bij verzending op 22 december 1997 een bundel documentatie over de problematiek van de vrije nieuwsgaring in het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Nederland, Zwitserland en Duitsland toegezonden.

De bespreking werd verdergezet op donderdag 15 januari 1998. Toen werden er door de indieners, een aantal leden van de VLD-fractie en de regering talrijke amendementen en subamendementen ingediend op het voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. (Stuk 82/4). Men kan stellen dat door deze fundamentele amenderingen de bespreking van het voorstel van decreet anders verliep dan een klassieke bespreking van een voorstel of ontwerp van decreet. De amendementen werden deels toegelicht en er werd uitvoerig gediscussieerd over een aantal principes die ten grondslag liggen aan deze nieuwe amenderingen op het voorstel van decreet.

De eigenlijke bespreking werd tijdens de vergadering van 15 januari 1998 beëindigd en de commissie ging over tot de artikelsgewijze stemming van het geamendeerde voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen. Na de artikelsgewijze stemming en vóór de eindstemming in commissie vroeg de minister evenwel op basis van artikel 65 van het Reglement, een tweede lezing over het voorstel van decreet.

Op donderdag 22 januari 1998 organiseerde de commissie op basis van de in eerste lezing aangenomen artikelen (Stuk 82/5) en de nieuw ingediende amendementen van de regering (Stuk 82/6) een tweede lezing van het voorstel van decreet en werd het geamendeerde voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen goedgekeurd.

Ingevolge het verloop van de bespreking in twee fasen, wordt ook het verslag vanuit die invalshoek opgebouwd.

I. ALGEMENE BESPREKING

A. Vergadering van 9 december 1997

1. *Toelichting door de indieners van de voorstellen van decreet*

De heer André Denys is van mening dat de hoorzittingen zeer vruchtbaar waren, en dat ze hem veel meer bijgebracht hebben dan het advies dat de Vlaamse Mediaraad in maart 1996 (advies nr. 96/04) uitbracht over "News access en beperking van exclusiviteitsrechten".

De hoorzittingen wierpen wel een ander licht op de voorliggende voorstellen. Zo is het duidelijk geworden dat er bij de onmiddellijke betrokken partijen veel weerstand tegen de voorstellen van decreet bestaat, en dat het dus aangewezen is dat de indieners er zich opnieuw over beraden.

De heer Tuur Van Wallendael, mede-indiener van het eerste voorstel van decreet, is minder enthousiast over de hoorzittingen. Volgens hem hebben de meeste delegaties vanuit een eng-corporatistische invalshoek gesproken, en mogen de indieners zich hierdoor dan ook niet laten afschrikken.

De heer Carl Decaluwé, mede-indiener van het eerste voorstel van decreet, is van oordeel dat iedere belanghebbende ruim de kans kreeg om zijn visie toe te lichten in het kader van de hoorzittingen.

Uit het advies van de Raad van State blijkt zeer duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap tenvolle bevoegd is en niet moet wachten op de federale wetgever om een regelgeving over het recht op vrije nieuwsgaring uit te werken. Het lid is dan ook van mening dat de tijd rijp is om een regelgeving uit te werken.

Hetzelfde lid kondigt aan dat gezamenlijk met de andere indieners van het eerste voorstel van decreet amendementen werden voorbereid die tegemoetkomen aan de bekommernissen van de Raad van State. Quasi alle amendementen die neergelegd worden tijdens de commissievergadering op 9 december 1997 zijn trouwens geïnspireerd door het advies van de Raad van State.

2. *Standpunt van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media*

Op vraag van de heer Dirk Van Mechelen verduidelijkt de minister het globaal standpunt van de

regering over de beide aanhangige voorstellen van decreet en de problematiek van de vrije nieuwsgaring.

De minister verklaart dat de Vlaamse regering op 9 december 1997 beraadslaagd heeft over de beide ingediende voorstellen van decreet. De Vlaamse regering kan instemmen met de principes van deze voorstellen van decreet.

Maar minister Eric Van Rompuy verklaart dat de ingeschreven duurtijd van drie minuten in het voorstel-Van Wallendael-Decaluwé c.s. of de anderhalve minuut in het voorstel-Denys c.s. een termijn is die door het Vlaams Parlement moet beoordeeld worden. Hij wijst erop dat deze 'drie minutenregel' niet neutraal is ten aanzien van bepaalde evenementen. Hij zal een zeer grote impact hebben op de activiteiten en de financiering van een aantal actoren (financiering van de voetbalactiviteiten) en omroepen. Daarenboven zullen een aantal contracten niet gehonoreerd kunnen worden. Kortom, er zijn heelwat implicaties die moeten beoordeeld worden door het parlement.

De regering is wel vragende partij om de bepalingen i.v.m. exclusieve uitzendrechten van de richtlijn 'Televisie zonder Grenzen' te implementeren in de regelgeving. Overweging 20 van de richtlijn 'Televisie zonder Grenzen' stelt het volgende : "Overwegende dat het met name aangewezen is om in deze richtlijn bepalingen op te nemen betreffende de uitoefening door omroeporganisaties van de exclusieve uitzendrechten die ze hebben verworven op evenementen die worden beschouwd als evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving in een andere lidstaat dan die welke de rechtsbevoegdheid over de omroeporganisaties heeft ; Dat dit, om te vermijden dat rechten met speculatieve doeleinden worden gekocht om nationale maatregelen te ontwijken, noodzakelijk is, deze bepalingen toe te passen op de overeenkomsten die na de bekendmaking van deze richtlijn worden gesloten en betrekking hebben op evenementen die plaatsvinden na de datum van tenuitvoerlegging"...

Artikel 3bis van de Europese Richtlijn stelt dat : "iedere lidstaat in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht maatregelen kan treffen om ervoor te zorgen dat onder zijn bevoegdheid vallende omroeporganisaties evenementen die door die lidstaat van aanzienlijk belang voor de samenleving worden geacht, niet op een exclusieve basis zodanig uitzenden dat een belangrijk deel van het publiek in die lidstaat dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op de

kosteloze televisie kan volgen. In dat geval stelt de betrokken lidstaat een lijst van aangewezen nationale of niet-nationale evenementen op die hij van aanzienlijk belang voor de samenleving acht. De lidstaat doet dit te gepasten tijde op duidelijk en transparante wijze. Daarbij bepaalt de betrokken lidstaat tevens of deze evenementen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving dan wel, waar nodig of passend om objectieve reden van openbaar belang, via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving beschikbaar moeten zijn."

De regering is m.a.w. van oordeel dat de problematiek van de vrije nieuwsgaring een element is in het geheel. De regering meent dat ook de Europese bepalingen m.b.t. exclusieve rechten en evenementen decretaal geregeld moeten worden. In die optiek moet het decreet op de vrije nieuwsgaring bekeken worden in samenhang met de evenementenregeling. De minister benadrukt dat deze evenementenregeling niet vervat zit in het ontwerp van reclamedecreet dat de minister eerstdaags in het parlement zal indienen. Maar de minister biedt zijn diensten aan om het voorstel van decreet-Van Walendaal-Decaluwé c.s. in die zin te verfijnen.

De minister herhaalt dat het parlement een duidelijke keuze moet doen. De genomen optie is niet neutraal noch ten aanzien van een aantal manifestaties en de financiering daarvan, noch naar de organisator van de manifestatie als naar de verslaggeving toe. De regering vraagt dat het parlement zich bij deze discussie ook bezint over de duurtijd en over de vraag wanneer deze regelgeving in voege zal treden.

3. Debat ten gronde over de principes van het voorstel van decreet

De heer Dirk Van Mechelen vraagt naar een stand van zaken van de gesprekken die de minister voerde met een aantal betrokken actoren in de mediawereld. Het was de intentie om naar oplossingen te zoeken die tot een consensustekst kunnen leiden. Zo werd er op 3 december 1996 informeel van gedachten gewisseld met een belangrijke gesprekspartner. Tot op heden werd er door deze gesprekspartner echter geen enkel voorstel ingediend om tot een oplossing te komen. De VLD-fractie pleit voor een protocol tussen alle mogelijke actoren dat bekrachtigd zou worden door de minister, bevoegd voor de media. Zodanig dat dit decreet over de vrije nieuwsgaring slechts een dwingend karakter krijgt als de betrokken actoren niet onderling tot een akkoord komen.

Exemplarisch zou de Voetbalbond een exclusiviteitscontract kunnen afsluiten met een bepaalde omroep maar meteen zou in dit contract een kader moeten bepaald worden binnen dewelke vrije nieuwsgaring voor de andere media (andere televisie- en radio-omroepen) is omschreven. Dit protocol zou tenslotte door de minister moeten bekrachtigd worden en in voorkomend geval is dan het decreet niet van toepassing. Zo kunnen de actoren op vrijwillige basis via een convenantenregeling tot een oplossing komen. Indien deze vrijwillige regeling er niet komt, geldt het decreet zodat vrije nieuwsgaring op een open net kan gewaarborgd worden. Dit standpunt werd door de heer Dirk Van Mechelen herhaaldelijk verdedigd.

De heer Carl Decaluwé verklaart dat hij de principes die de heer Dirk Van Mechelen vooropzet, kan ondersteunen, maar hij is van oordeel dat toch ook de nodige zin voor de realiteit moet aan de dag gelegd worden. Het lid verwijst naar de discussies die tijdens de hoorzittingen werden gevoerd en waar de piste die de heer Dirk Van Mechelen nu verdedigt, ook al ter sprake kwam. Maar naargelang de situatie waren en zijn de verschillende actoren hevig voor- of tegenstander van het ingediende voorstel van decreet.

De heer Carl Decaluwé benadrukt dat het principe van de indieners van zijn voorstel van decreet het algemeen belang is. Iedere kijker heeft recht op inzage van informatie van algemeen belang. Dat is voor dit lid essentieel. Maar hij is zich terdege bewust dat het voorstel van decreet vooral een centenkwestie is. Het voorstel moet dan ook met de nodige realiteit bekeken worden. De heer Carl Decaluwé hoopt dat iedere actor bereid is een protocol te sluiten waar de heer Dirk Van Mechelen op aanstuurt, maar de realiteit wijst uit dat een goede regelgeving toch noodzakelijk is, ook al omdat zo iedereen duidelijk weet waaraan hij aan toe is.

De heer Dirk Van Mechelen benadrukt dat dit decreet er eigenlijk niet zou mogen komen omdat het zo vanzelfsprekend is dat de aangelegenheid die hier geregeld wordt een grondrecht is dat op zichzelf zou moeten geregeld worden. Het lid onderscheidt hierin twee pijlers : enerzijds het eigendomsrecht, anderzijds het recht op vrije meningsuiting dat het voorwerp uitmaakt van de vrije nieuwsgaring. De heer Dirk Van Mechelen pleit er nogmaals voor dat de wetgever zich zo discreet mogelijk opstelt. De decreetgever zou pas mogen optreden als alle mogelijke vrijwillige samenwerkingsverbanden uitgesloten zijn en er een manifeste onwil blijkt bij de actoren.

De heer Dirk Van Mechelen houdt een pleidooi voor het invoeren van een systeem van vrije nieuwsgaring zoals dat in Frankrijk en Groot-Brittannië in voege is. De heer Dirk Van Mechelen verwijst naar Groot-Brittannië waar de 'Copyright Designs and Patents Act' geldt. Deze wet heeft slechts een algemeen kader gecreëerd dat later door een 'Voluntary Code to News Access' is ingevuld door de omroepen (een deontologische code). In deze gedragscode – en niet in de wet – zijn regels bepaald m.b.t. de minutenregeling (er is sprake van 45 seconden).

In Frankrijk bestaat een regelgeving (op basis van een Franse wet van 1984) die moet geïmplementeerd worden via uitvoeringsbesluiten. Die implementatie is nooit gebeurd omdat de regelgeving zo dwingend was dat de actoren op het terrein zelf een regeling uitgedokterd hebben. Om die redenen is de heer Dirk Van Mechelen dan ook van oordeel dat de commissie zich niet moet inlaten met de discussie over de duurtijd (drie minuten of anderhalve minuut). De maatschappelijke gevolgen van deze maatregel gaan trouwens verder dan het grondrecht dat men hier wil beschermen. Het lid verwijst terzake ook naar het advies van de Raad van State dat stelt dat moet nagegaan worden of het niet mogelijk is in een gedifferentieerde regeling te voorzien. Het lid gelooft in een gedifferentieerde aanpak waarbij de decreetgever het kader aanreikt en de invulling gebeurt op basis van protocolovereenkomsten tussen de landelijke omroepen. Indien de betrokkenen tot geen overeenkomst komen op vrijwillige basis, kan de decreetgever een verregaande bevoegdheid geven aan de Vlaamse regering om op te treden en een regeling op te leggen om belangrijke evenementen in open net te waarborgen.

De heer Dirk Van Mechelen is van oordeel dat een minutenregeling een totaalvisie veronderstelt op sport en culturele evenementen waarbij alternatieve financieringsmethodes worden naar voren geschoven uit hoofde van de overheid, ofwel uit hoofde van andere privaatrechterlijke initiatieven.

De heer Carl Decaluwé kan zich voor een groot stuk achter de visie van de heer Dirk Van Mechelen scharen. Maar hij is niet helemaal akkoord om deze thematiek over te laten aan de Vlaamse regering. Het parlement moet een duidelijk kader creëren met spelregels. Het lid verwijst exemplarisch naar de positie van VT4 dat wellicht opteert om Brits te blijven en zo kan poneren dat het geen betrokken partij is wat de aangehaalde problematiek betreft. De vraag is dan in welke mate de Europese regelgeving kan ingeroepen worden ?

De heer Dirk Van Mechelen repliceert dat als VT4 in London blijft, VT4 zich schuldig maakt aan de beruchte 'u-bocht-constructie'.

De heer Dirk Van Mechelen herhaalt zijn visie dat de actoren op het terrein (degene die organiseert en de eigendomsrechten heeft) de maximale vrijheid moeten krijgen om zelf tot een akkoord in de vorm van een protocol te komen. Enkel als dit niet lukt moet -volgens de heer Dirk Van Mechelen – het decreet in werking treden. Het lid blijft erbij dat het Vlaams Parlement zulks niet minitieuus moet regelen in het decreet maar een gedifferentieerd optreden het best gedelegeerd wordt naar de Vlaamse regering die de bevoegdheid krijgt om te onderhandelen met de actoren en per protocol politieke verantwoordelijkheid draagt ten aanzien van het Vlaams Parlement.

De heer Kris Van Dijk pleit ervoor dat toch een clause waarin een duurtijd wordt bedongen, opgenomen wordt in het decreet. Met die nuance dat een afwijking op die duurtijd mogelijk is als er een protocol getekend wordt.

De heer Tuur Van Wallendael pleit ervoor dat er een grens gesteld wordt aan het opblazen van sportmanifestaties tot media-evenementen, alhoewel de nieuws waarde van deze evenementen zeer gering is. Het karakter van de sport wordt daardoor echter ondermijnd.

De heer Tuur Van Wallendael signaleert dat er landen zijn waar er een regeling bestaat in verband met de vrije nieuwsgaring, maar waar er ook exclusiviteitscontracten bestaan (Groot-Brittannië). Hetzelfde lid is het volkomen eens met de piste die de heer Dirk Van Mechelen aangeeft. Hij verklaart dat de indieners van het voorstel van decreet afstappen van hun eerder rigiede houding. Hij verwijst naar het amendement waarbij de definitie van 'evenement' wordt verfijnd en gesteld wordt dat 'specifiek voor competities een specifieke regeling geldt'. Voor competitiewedstrijden wenst de heer Tuur Van Wallendael af te stappen van de drie-minutenregeling. Hij is het eens om te streven naar een regeling waarbij de actoren convenants afsluiten. Hij wenst wel de maximumgrens van 15 minuten (en 3 minuten per wedstrijd) te handhaven als stok achter de deur. De 15 minuten gelden enkel als men er niet in slaagt een protocol af te sluiten. Met de bedoeling de kijker te beschermen. Voor de heer Tuur Van Wallendael is dit een eerzaam compromis dat én het recht op informatie en het eigendomsrecht garandeert, zoals de heer Dirk Van Mechelen vraagt. De heer Dirk Van Mechelen voelt veel voor het compromis dat de heer Tuur

Van Wallendael voorstaat, maar vraagt verduidelijking over de maximumgrens van 15 minuten. Geldt dit voor alle evenementen, ook de culturele ?

De heer Tuur Van Wallendael verduidelijkt dat de drieminutenregeling vervat in het oorspronkelijke artikel 3, geldt voor alle evenementen uitgezonderd de competitiewedstrijden waar een limiet geldt van 15 minuten per competitiedag.

De heer Dirk Van Mechelen vraagt of de indieners van het voorstel van decreet – Van Wallendael-Decaluwé c.s. bereid zijn zoals in Engeland de ondergrens op 45 seconden tot 1 minuut te leggen ? Hij pleit in die zin om het eigendomsrecht en de auteurs van het exclusiviteitscontract te beschermen.

De heren Tuur Van Wallendael en Kris Van Dijk repliceren dat problemen in dat verband alleen bestaan bij het voetbal.

Wat de verfijning van de minutenregeling betreft, heeft de heer Carl Decaluwé vragen of anderhalve minuut een voldoende marge is om het evenement uit te zenden.

De heer Dirk Van Mechelen herhaalt zijn pleidooi voor een regeling analoog aan de Britse en Franse regeling.

De heer Carl Decaluwé kan zich akkoord verklaren dat de actoren op het terrein tot een regeling komen maar dan moeten ook de regionale omroepen evenwaardig worden behandeld. Zij moeten ook betrokken worden bij de af te sluiten protocollen.

De heer Dirk Van Mechelen is van oordeel dat bij een drieminutenregeling en een betrokkenheid van de regionale omroepen, men uiteindelijk in de praktijk komt tot een ondermijning van de exclusiviteit van het evenement. Immers met een maximumgrens van 15 minuten en telkens drie minuten per wedstrijd kan exemplarisch een regionale omroep in West-Vlaanderen een 'full covering' aanbieden van het voetbalgebeuren in West-Vlaanderen. Het lid blijft van oordeel dat een dergelijke minutenregeling niet decretaal mag geregeld worden. De heer Carl Decaluwé benadrukt dat hij persoonlijk destijds als voorzitter van WTV aan den lijve heeft ondervonden hoe regionale omroepen geweerd werden. Hij wil zulks in de toekomst vermijden door dit decretaal te regelen.

De heer Dirk Van Mechelen blijft erbij dat enkel het principe van de vrije nieuwsgaring decretaal moet verankerd worden en dat de concrete uitvoe-

ring niet door de decreetgever moet geregeld worden. Hij onderlijnt verder dat de drieminutenregeling in belangrijke mate het eigendomsrecht schaadt. De heer Dirk Van Mechelen blijft erbij dat de duur van uitzending van zeer korte duur moet zijn. Op dit ogenblik is er een 'gentlemens agreement' waarbij de openbare omroep het recht heeft 35 seconden uit te zenden van een voetbalwedstrijd en waarbij de zender die het exclusiviteitscontract het recht heeft eerst uit te zenden. De VLD-fractie is vragende partij om die de facto praktijk uit te breiden. Hij benadrukt nogmaals dat zijn fractie gekant is tegen een uitbreiding tot drie minuten wat een uitholling betekent van het exclusiviteitscontract en een inbreuk betekent op het eigendomsrecht.

De minister vraagt verduidelijking over de rol die de indieners van de voorstellen van decreet wensen toe te vertrouwen aan de Vlaamse regering. De minister stelt vast dat de indieners van de voorstellen de Vlaamse regering willen betrekken als scheidsrechter bij het afsluiten van akkoorden tussen belanghebbenden. Er bestaat echter geen duidelijkheid over wie belanghebbende betrokken partij is en kan zijn. Is VT4 betrokken partij, zijn de regionale omroepen betrokken partij en in welke mate kunnen anderen zich betrokken partij stellen ? Dat maakt – volgens de minister – dat de overheid eveneens zeer moeilijk kan vaststellen of er een akkoord is tussen de betrokken partijen.

De minister verklaart dat zijn stelling is dat de decreetgever een zeer duidelijke regeling treft waarin in ieder geval de Vlaamse overheid de lijst van evenementen vastlegt die in open net moeten 'gecoverd' worden. Hij stelt vast dat de grootste bekommernis van de indieners van beide voorstellen van decreet destijds was te vermijden dat de Vlaamse zenders de grootste slachtoffers worden van de jacht op exclusiviteitscontracten omdat men mekaar op kosten jaagt. De minister herinnert er trouwens aan dat de problematiek van vrije nieuwsgaring te berde kwam naar aanleiding van het Voetbalcontract. Nu stelt de minister vast dat de commissie bekommerd is om de leefbaarheid van de evenementen en pleit voor een vrijwilligheid als regel op het mediaterrein. Dit lijkt de minister in tegenspraak met het vroegere uitgangspunt van de indieners van de voorstellen van decreet die poneerden dat de Vlaamse zenders nooit op kunnen tornen tegen de nieuwe spelers die de markt betreden.

De minister benadrukt dat niet duidelijk is wanneer en hoe volgens welke regels de overheid tussenbeide moet komen.

Een andere mogelijkheid lijkt de minister het oorspronkelijk voorstel van decreet waar werd bepaald dat voor alle gebeurtenissen er een recht van drie minuten geldt, te handhaven. De minister verklaart dat hij daarover reeds in het verleden zijn persoonlijke visie hierover gaf. Deze regeling zal weliswaar problemen geven op vlak van financiering. Maar het principe van de vrije nieuwsgaring werd daarmee toch gewaarborgd.

Nu stelt de minister echter vast dat de indieners afwijken van het oorspronkelijke ingediende voorstel en de overheid in een rol duwen die de minister niet ziet zitten bij gebrek aan ondermeer voldoende criteria.

De heer Carl Decaluwé repliceert dat de minister in de piste van de heer Dirk Van Mechelen inderdaad moet interveniëren. Dat is niet het geval voor het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s. waar de minister niet belast wordt met een onderhandelingsbevoegdheid tussen de belanghebbenden. De minister heeft bij de onderhandelingen tussen de belanghebbende partijen geen enkele rol te spelen. De heer Michel Doomst verduidelijkt dat het toch mogelijk moet zijn om objectief vast te stellen dat de belangen van de Vlaamse kijker op een opennetformule geschaad worden omdat er geen verslaggeving is van een belangrijk evenement.

De minister vraagt op welk ogenblik en wie gaat vaststellen dat er geen vrijwilligheid is om een bepaalde verslaggeving uit te zenden? De heer Kris Van Dijck antwoordt dat de eenvoudige vaststelling dat één van de belanghebbenden stelt dat hij niet akkoord is, voldoende is.

De minister repliceert dat hij niet gelukkig is met deze voorgestelde regeling. Hij meent dat exemplarisch de BRTN die volgens het Voetbalcontract 30 seconden per match mag uitzenden, geen enkele reden heeft om akkoord te gaan omdat ze met deze voorgestelde regeling sowieso 3 minuten per wedstrijd en maximaal 15 minuten kan uitzenden.

Deze omroep zou zich dus altijd verbeteren, dus heeft hij er geen enkel belang bij akkoord te gaan met een protocol waarbij sprake zou zijn van slechts 35 seconden.

De heer Michel Doomst benadrukt dat de attractiviteit nog steeds zit in het eerste uitzendrecht dat vervat zit in artikel 7 van het voorstel van decreet.

Hetzelfde lid betwijfelt of de drieminutenregeling hét struikelblok kan zijn.

Omdat de heer Dirk Van Mechelen het waarborgen van het recht op vrije nieuwsgaring, de essentie vindt van deze voorstellen van decreet, stelt dit lid voor artikel 3 van het voorstel van decreet te beperken tot 'de duur van de korte berichtgeving is beperkt tot de tijd die nodig is om de noodzakelijke informatie over het evenement uit te zenden'.

Op basis daarvan hoopt de heer Dirk Van Mechelen dat er een jurisprudentie groeit en dat er afspraken worden gemaakt op het terrein. Deze regeling lijkt het lid conform met wat de Raad van Europa en de Europese regelgeving voorschrijven.

De minister blijft zich kanten tegen de positie waarin de decreetgever de Vlaamse regering wenst te duwen. Hij wenst niet in een arbitraire rol te komen ten aanzien van de omroepen. De minister is van oordeel dat met algemene principes de problemen niet opgelost geraken. Hij herhaalt zijn pleidooi voor een duidelijke algemene regeling inclusief tijdslimieten met alle gevolgen van dien. De minister kant zich tegen een regeling waarbij twee systemen door mekaar gehaspeld worden. Hij herhaalt zijn bezwaren m.b.t. het ontbreken van duidelijke criteria.

De heer Tuur Van Wallendael herhaalt het geamendeerde voorstel van de indieners: de drie minuten-regeling is de regel met één uitzondering competitiewedstrijden waar een maximumlimiet van 15 minuten geldt, omdat vooral in deze sector eigendomsrechten hun belang hebben.

De heer Dirk Van Mechelen merkt op dat de Raad van State in zijn advies toch duidelijk poneert dat 'de vraag rijst of een uniforme regel voor elk soort evenement wel aan het evenredigheidsbeginsel beantwoordt.' Het lid herhaalt zijn voorstel om in het decreet enkel het recht op vrije nieuwsgaring in te schrijven. De concretisering van het begrip 'noodzakelijke informatie' moet in protocollen tussen de partijen duidelijk worden. Bij ontstentenis van protocol stelt de heer Dirk Van Mechelen voor niet de minister bevoegd voor de media, maar de rechter te belasten om een uitspraak te doen. Op de opmerking van mevrouw Marijke Dillen dat deze procedure jaren kan aanslepen, antwoordt de heer Dirk Van Mechelen dat voor een procedure van kort geding kan geopteerd worden.

De minister repliceert dat hij het niet eens met dit voorstel van de heer Dirk Van Mechelen. Hij herhaalt dat de decreetgever ofwel moet opteren voor een zeer duidelijke gedetailleerde regeling ofwel niets moet regelen. De heer Dirk Van Mechelen antwoordt dat met zijn voorstel zowel het recht op

vrije nieuwsgaring als het eigendomsrecht gewaarborgd worden. Mevrouw Marijke Dillen is van oordeel dat de invulling van het begrip 'noodzakelijke informatie' niet mag overgelaten worden aan de appreciatie van de rechter. Dit is een zaak die door journalisten moet ingevuld worden. De heer Dirk Van Mechelen repliceert dat het toch ook de rechter zal zijn die de notie 'billijke vergoeding' (in het nieuwe artikel 3) zal vaststellen. De heer Dirk Van Mechelen maakt zich sterk dat de actoren op het terrein het niet zo ver zullen laten komen.

B. Vergadering van 15 januari 1998

– *Samenbehandeling van de beide voorstellen van decreet*

De heer Dirk Van Mechelen dringt aan dat beide voorstellen van decreet over de vrije nieuwsgaring zouden besproken worden en dat niet zou uitgegaan worden van één voorstel dat zou gebruikt worden als basistekst voor de bespreking.

De voorzitter herinnert eraan dat de commissie destijds afgesproken had om beide voorstellen van decreet te koppelen en het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s. te nemen als basistekst.

De heer Dirk Van Mechelen argumenteert dat zijn vraag om daarvan af te wijken, geïnspireerd is door het gegeven dat door de volledige amendering van het voorstel van decreet van de heer André Denys c.s. de facto een nieuw voorstel van decreet wordt neergelegd. Het lid verduidelijkt dat indien zijn fractie formeel een nieuw voorstel van decreet had neergelegd, de commissie vandaag de bespreking niet had kunnen verder zetten. Hetzelfde lid vraagt slechts in het kader van de algemene bespreking een algemene toelichting te geven bij dit nieuwe voorstel van zijn fractie.

De commissie is het eens om de algemene bespreking te heropenen temeer omdat er ondertussen belangrijke gesprekken werden gevoerd met een aantal actoren op het terrein. De heer Carl Decaluwé verklaart dat de indieners van het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s. hun voorstel geamendeerd en verfijnd hebben n.a.v. diverse contacten die er waren met actoren op het terrein en ingevolge het advies van de Raad van State. Hij heeft geen bezwaar dat er een bijkomende toelichting door de leden van de VLD-fractie en de indieners van de amendementen wordt gegeven. Hetzelfde lid ont-

kent echter dat er met de Voetbalbond formeel onderhandeld werd.

De heer André Denys benadrukt dat zijn fractie hoedanook zijn voorstel van decreet in plenaire vergadering ter stemming zal leggen omdat hij van oordeel is dat meerdere leden van de meerderheid die geen lid van deze commissie zijn, anders denken over het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s..

– *Het nieuwe voorstel van de VLD-fractie : toelichting en bespreking van de ingediende VLD-amendementen*

De heren Dirk Van Mechelen en André Denys wensen het nieuwe standpunt van de VLD-fractie toe te lichten over de problematiek van de vrije nieuwsgaring. De heer André Denys refereert naar de gesprekken die de indieners van de beide hangige voorstellen van decreet betreffende de vrije nieuwsgaring hebben gevoerd met de Voetbalbond en het advies van de Raad van State dat de VLD-fractie grondig geanalyseerd heeft. Hetzelfde lid verklaart dat zijn fractie dan ook na de commissievergadering van 9 december 1997 een totaal nieuw voorstel heeft uitgedokterd dat zij thans via een aantal amendementen op de beide voorstellen van decreet neerlegt.

De nieuwe tekst die de VLD-fractie neerlegt, gaat ingevolge een uitspraak van het Arbitragehof en het advies van de Raad van State uit van de premisse dat iedere wetgever die grondrechten kan regelen die tot de eigen bevoegdheidssfeer behoren. De heer André Denys verklaart dat hij samen met de heer Dirk Van Mechelen zijn voorstel van decreet ingevolge het advies van de Raad van State grondig geamendeerd heeft. Een aantal grondrechten – waarnaar de Raad van State verwijst – worden opgenomen als basisprincipes in dit voorstel van decreet en onttrokken uit het wetsvoorstel dat VLD-leden in het federale parlement hebben neergelegd.

Het nieuwe voorstel van de VLD-fractie, dat in de vorm van een tiental amendementen wordt neergelegd, schuift tien principes naar voren.

Eerste principe is dat alle beroepsjournalisten vrije toegang moeten hebben tot alle publieke evenementen.

Het tweede principe is dat de vrije nieuwsgaring beheerst wordt door vijf algemene regels, met name : 1° de mededeling aan het publiek moet gebeuren met het oog op de algemene informatie-

verstrekking ; 2° de berichtgeving moet handelen over actuele gebeurtenissen ; 3° de verslaggeving moet aangewend worden voor het grote publiek ; 4° de toegang tot het evenement en de verslaggeving ervan zijn kosteloos en 5° de berichtgeving mag niet aangewend worden voor commerciële doeleinden. Archivering en hergebruik zijn wel toegestaan. Uitlening of onderverhuring van het materiaal is enkel toegestaan tegen kostprijs.

De heer André Denys benadrukt dat dit de vijf uitgangspunten zijn van het nieuwe voorstel van zijn fractie. Hij waarschuwt dat bij de implementatie ervan men zich niet mag fixeren op één specifiek probleem (het Voetbalcontract) dat zich vandaag stelt. Hetzelfde lid vindt het verkeerd een wetgeving te ontwerpen die zich al té zeer toespitst op dit ene probleem. Dit lijkt hem het geval te zijn in het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s. dat té veel beïnvloed wordt door het eigendomsrecht van de Voetbalbond. De VLD streeft een evenwicht na tussen het principe van de vrije nieuwsgaring en het eigendomsrecht. De heer André Denys verklaart dat de VLD zich door dit evenwicht heeft laten leiden bij de uitvoering.

De principes die aan de grondslag liggen van de uitvoering van de vijf uitgangspunten zijn :

- 1° iedere omroep op open net (zowel landelijke als regionale) heeft het recht om in haar nieuwsuitzendingen een korte verslaggeving te geven van alle publieke evenementen ;
- 2° dit recht wordt uitgedrukt in een gratis uitzendrecht met een vergoeding voor de aanmaak- of productiekosten ;
- 3° de te betalen vergoeding voor de aanmaak- of productiekosten wordt onderling overeengekomen. Bij betwisting wordt deze vergoeding vastgesteld door het Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- 4° de duurtijd van de verslaggeving (die de waarde van het eigendomsrecht beïnvloedt) heeft een beperkend karakter en mag nooit tot gevolg hebben dat de normale duurtijd van een nieuwsuitzending of een onderdeel ervan overschreden wordt. De heer André Denys benadrukt dat het geen goede zaak is seconden- of minutenregels in te schrijven in een decreet.

Zijn fractie opteert ervoor principes vast te leggen.

5° in het geval dat een exclusiviteitshouder een beperking van uitzendtijd vraagt, legt het Vlaams Commissariaat voor de Media vast wat als normale duurtijd kan beschouwd worden ;

6° buiten de nieuwsuitzendingen kunnen er geen beelden uitgezonden worden zonder een voorafgaandelijk akkoord met de houder van een exclusiviteitscontract. Voor alle andere programma's speelt dus het eigendomsrecht.

7° voor evenementen waar de houder van een exclusiviteitscontract geen gebruik maakt van de uitzendrechten, verkrijgen andere open netzenders het recht op verslaggeving voor deze programma's, mits het akkoord van de organisator. De heer André Denys verduidelijkt dat wat het Voetbalcontract betreft, hij moet vaststellen dat verslaggeving van de voetbalcompetitie in 2de Nationale zeer weinig aan bod komt. Hij meent dat op basis van dit principe landelijke en ook regionale zenders gratis kunnen gebruik maken van verslaggeving mits akkoord van de organisator, de voetbalclubs.

8° de houder van een exclusiviteitscontract heeft het eerste uitzendrecht uitgezonderd de nieuwsuitzendingen. De heer André Denys benadrukt dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen de nieuwsuitzendingen waar men het eerste uitzendrecht niet mag beperken, en de andere programma's. Hetzelfde lid verklaart dat als men het eerste uitzendrecht laat gelden in de journaals er geen sprake meer is van vrije nieuwsgaring.

De heer Carl Decaluwé repliceert dat de VLD-fractie met haar nieuw voorstel een bocht van 180 graden maakt en haar verantwoordelijkheid als decreetgever afwentelt door de zwarte piet door te schuiven naar het Vlaams Commissariaat voor de Media dat moet optreden als scheidsrechter om het begrip 'korte berichtgeving' te definiëren. Hetzelfde lid ontkent dat zijn voorstel van decreet op het voetbal en het Voetbalcontract is toegespitst. Het voorstel maakt een onderscheid tussen journaals en andere actualiteitenprogramma's en spreekt niet enkel over het voetbal.

De heer Carl Decaluwé is van oordeel dat het VLD-voorstel het basisprincipe van de vrije nieuwsgaring, met name de vrije toegang compleet op de helling zet door het recht van vrije toegang van een 'secundaire omroep' te binden aan de toestemming van een organisator. De heer André Denys repliceert dat het niet gaat over toegang maar over verslaggeving.

De heer Dirk Van Mechelen verduidelijkt dat de VLD als algemeen principe stelt dat vrije nieuwsgaring moet gelden in nieuwsuitzendingen. Daarnaast heeft een houder van een exclusiviteitscontract het recht verslaggeving te maken voor bijkomende programma's. De VLD stelt dat indien de exclusiviteitshouder zijn recht niet gebruikt, secundaire omroepen (b.v. regionale omroepen) bijkomende invulling kunnen geven naast de nieuwsuitzending.

Dan is het wel logisch dat er een akkoord wordt gemaakt niet met de houder van het exclusiviteitscontract (VTM), maar met de organisator. Dit heeft volgens de heer Dirk Van Mechelen vooral invloed voor een aantal culturele evenementen. Deze regeling mag niet worden beschouwd als een terugschroeven van het recht op vrije nieuwsgaring, integendeel, maar de VLD stelt wel het akkoord van de organisator als voorwaarde.

– *Bevoegdheid van de decreetgever i.v.m. een regeling m.b.t. de vrije nieuwsgaring*

De heer Jos Geysels is van oordeel dat het voorstel van de VLD interessant is omwille van het feit dat de problematiek van de vrije nieuwsgaring ook tot het domein van de schrijvende pers – en niet uitsluitend de omroepen – uitgebreid wordt. Hetzelfde lid heeft echter vragen of het Vlaams Parlement bevoegd is om ook op dat vlak op te treden. Hij kan zulks niet uit het advies van de Raad van State opmaken, hoogstens deduceren. De heer Jos Geysels meent echter dat het Vlaams Parlement enkel de nieuwsgaring voor de omroepen kan regelen omdat het daarvoor bevoegd is. Hij wil graag deze piste van de VLD ondersteunen maar vindt onvoldoende steun daarvoor in het advies van de Raad van State. De heer Dirk Van Mechelen meent dat wel uit de lezing van pagina 34 van het advies van de Raad van State te kunnen afleiden. Hij verwijst naar de zinsnede waar de Raad van State stelt dat het 'aanbeveling zou verdienen dat in het voor advies voorgelegde voorstel een bepaling opgenomen zou worden, geïnspireerd door die van het voorstel van wet'. De heer Dirk Van Mechelen verduidelijkt dat de VLD-fractie inderdaad initieel ervan uitging dat de Vlaamse Gemeenschap enkel bevoegd was om een regeling uit te dokteren voor wat de omroepen betreft en dat de federale wetgever een regeling moet uitwerken voor de geschreven pers. Op basis van deze zinsnede van de Raad van State heeft de VLD-fractie echter geoordeeld de regeling van het wetsvoorstel-Denys – Dewael op te nemen in de amendementen die thans neergelegd worden bij het voorstel van decreet van de heer André Denys c.s..

De minister is integendeel van oordeel dat het advies van de Raad van State duidelijk maakt dat het Vlaams Parlement niet bevoegd is om een regeling uit te werken i.v.m. de vrije nieuwsgaring en de geschreven pers. Hij verwijst naar pagina 29 van het advies van de Raad van State waar gesteld wordt dat 'in zoverre de vrije nieuwsgaring betrekking heeft op de radio en televisie, de gemeenschappen daarvoor bevoegd zijn, met uitsluiting van de federale overheid. Deze laatste kan de vrije nieuwsgaring eventueel wel regelen m.b.t. andere media, op grond van haar residuaire bevoegdheid.'

De heer Jos Geysels vraagt naar de interpretatie van de alinea daaropvolgend waar de Raad van State stelt dat 'voor zover zij zich beperken tot het domein van de radio en de televisie, kunnen de gemeenschappen de vrije nieuwsgaring exhaustief regelen.' Hetzelfde lid is trouwens van oordeel dat de paragraaf waarnaar de heer Dirk Van Mechelen verwijst, op de eerste paragraaf van pagina 34 van het advies slaat waar wordt gesteld dat er een bepaling moet ingelast worden waar gedefinieerd wordt wat onder het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving verstaan moet worden.

De heer Jos Geysels besluit dat hij onvoldoende elementen heeft om te stellen dat het Vlaams Parlement een globale regeling m.b.t. vrije nieuwsgaring kan uitwerken. Hij verklaart dat hij het voorstel van de VLD zou steunen als hij de zekerheid had dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om die regeling uit te breiden tot de schrijvende pers. Op basis van de lezing van het advies van de Raad van State meent hetzelfde lid dat dit niet het geval is.

De heer Dirk Van Mechelen blijft bij zijn standpunt dat het Vlaams Parlement ook een regeling voor de schrijvende pers kan uitwerken zolang de federale wetgever terzake niet is opgetreden. Mevrouw Marijke Dillen is van oordeel dat het advies van de Raad van State voldoende duidelijk is en dat voor de schrijvende pers enkel de federale wetgever kan optreden.

Ook de minister blijft erbij dat het Vlaams Parlement niet bevoegd is om een regeling uit te werken voor de schrijvende pers. Hij verwijst naar het advies dat de Raad van State gaf n.a.v. 'het recht op antwoord' dat vervat zit in het 'reclamedecreet'. De auditeur deelde de minister mee dat het recht op antwoord door de Vlaamse Gemeenschap wel kon geregeld worden wanneer het omroepen betreft, maar niet voor kranten, dag- en weekbladen. Minister Eric Van Rompuy benadrukt dat de

residuaire bevoegdheden bij de federale wetgever liggen.

De heer André Denys blijft er niettemin voor pleiten dat de Vlaamse decreetgever toch optreedt.

De heer Dirk Van Mechelen blijft van oordeel dat het nuttig zou zijn dat de Voorzitter van het Vlaams Parlement terzake een spoedadvies zou vragen aan de Raad van State of de juridische dienst van het Parlement zou verzoeken om een advies.

– *Omroepen of beroepsjournalisten ?*

De heer Jos Geysels merkt op dat het voorstel van de VLD-fractie zich beperkt tot de beroepsjournalisten. Hij vraagt verduidelijking over de categorie van ondermeer free-lancejournalisten die regelmatig sportmanifestaties verslaan.

De heer André Denys repliceert dat het voorstel van de heer Carl Decaluwé zich beperkt tot de omroepen. De VLD verleent dat recht aan de beroepsjournalisten.

De heer Jos Geysels betwist dat, verwijzende naar het amendement van de VLD-fractie bij artikel 12 van het VLD-voorstel waar dit recht wordt verleend aan de houders van een exclusiviteitscontract. De leden van de VLD-fractie benadrukken dat hun voorstel spreekt over de vrije toegang van beroepsjournalisten.

De heer André Denys verklaart dat beroepsjournalisten van radio en televisie ongeacht of ze een opdracht uitvoeren voor een omroep of een productiehuis, recht hebben op vrije toegang. Voor het uitzenden is het lid het eens dat het gaat over omroepen.

De heer Tuur Van Wallendael repliceert dat het hier gaat over korte berichtgeving door de omroepen. De heer André Denys benadrukt dat vrije nieuwsgaring verder moet gaan. Niet alleen over korte berichtgeving, maar ook over de toegang. De heer André Denys stelt dat hij uit de tekst van het voorstel van de heer Carl Decaluwé c.s. niet kan opmaken of een free lance-journalist recht heeft op toegang.

– *De nieuw ingediende amendementen van de indieners van het voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s.*

De heer Carl Decaluwé verduidelijkt dat de indieners van het voorstel van decreet van de heren

Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael c.s. nieuwe amendementen hebben neergelegd om enerzijds hun oorspronkelijk voorstel aan te passen aan het advies van de Raad van State en anderzijds de vertaling van het begrip ‘competitiewedstrijd’ als evenement te verfijnen.

De heer Dirk Van Mechelen meent dat het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) waarbij in artikel 3 een tweede lid wordt ingevoegd waarbij de minutenregeling wordt verfijnd en waarbij rekening gehouden wordt met het begrip competitie-speeldag : “specifiek voor competities, mag de korte berichtgeving van een competitiespeeldag binnen een journaal nooit langer duren dan zes minuten”, ingevoerd is na samenspraak met de Voetbalbond. De heer Carl Decaluwé ontkent dit en stelt dat het voorstel van de Voetbalbond neerkwam op maximaal 4,5 minuten, beperkt tot twee of drie matches en maximaal anderhalve minuut per wedstrijd.

– *Raamdecreet of minutenregeling ?*

De heer Dirk Van Mechelen benadrukt dat na de besprekingen tijdens de commissievergadering van 9 december 1997 duidelijk was dat de decreetgever een raamdecreet moet maken dat van toepassing is voor alle evenementen eerder dan ervoor te opteren een minutenregeling vast te leggen in een decreet. Dit lid vindt het niet verstandig dat de decreetgever zich fixeert op één sporttak om een minutenregeling in te schrijven in een decreet. De visie van de VLD is dat in eerste instantie de actoren op het terrein zelf moeten komen tot een regeling. In dat verband verwijst de heer Dirk Van Mechelen naar de praktijk in de ons omringende landen. Lukt dat niet moet er een decretale regeling worden uitgeschreven waarin het recht op vrije nieuwsgaring geregeld wordt. Naar gelang het geval moet dat recht vertaald worden in normen. Ofwel laat men die normen bekrachtigen door de minister, ofwel laat men het Vlaams Commissariaat voor de Media scheidsrechter spelen op het terrein en de spelregels vastleggen.

De minister repliceert dat hij begrip heeft voor het standpunt van de heer Dirk Van Mechelen om het Vlaams Commissariaat voor de Media te laten optreden. Er is enerzijds de gekozen optie van de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendael om een minutenregeling uit te werken. Anderzijds is er een andere mogelijkheid waar de minister bevoegd voor de Media of het Vlaams Commissariaat voor de Media moeten uitmaken wat als normale duur-

tijd van een nieuwsuitzending of een onderdeel daarvan kan beschouwd worden. Minister Eric Van Rompuy herinnert eraan dat bij de bespreking van het decreet op het Vlaams Commissariaat voor de Media, vooral de VLD-fractie kritiek had op het gegeven dat deze instelling een opportuniteitsbeoordeling mocht doen. De minister benadrukt dat wetgeving moet gemaakt worden in functie van zij die de wet willen omzeilen. Exemplarisch vraagt de minister op welke wijze het Commissariaat gaat bepalen wat b.v. op VT4 die nooit nieuwsuitzendingen had, de normale duurtijd is van een nieuwsuitzending. Minister Eric Van Rompuy benadrukt dat er daarvoor geen criteria voorhanden zijn en dat het Commissariaat zich hiermee op glad ijs waagt en dat die opdracht niet aan het Commissariaat mag toevertrouwd worden.

De minister concludeert dat hij liever opteert voor een klare wetgeving die naar zijn persoonlijk aanvoelen niet té gedetailleerd mag zijn. Het voorstel van de VLD leidt – hoe goed bedoeld ook –, nergens toe omdat een opportuniteitsbeoordeling door het Commissariaat moet gebeuren.

De heer Dirk Van Mechelen is zich bewust van de moeilijkheidsgraad voor het Commissariaat van de Media van die oefening. Maar hij kant zich tegen een ad hoc regeling die nu voor het voetbal in een decreet wordt gegoten. De heer Dirk Van Mechelen gelooft met het Nederlandse voorbeeld voor ogen, in de autoriteit van het Vlaams Commissariaat voor de Media. Hij is het eens dat er nood is aan criteria zodat het Commissariaat zich kan beperken tot een conformiteitsprocedure maar het lid meent dat de actoren op het terrein zelf een regeling zullen uitdokteren. Hij is van oordeel dat de actoren naar convenants gaan. Het Commissariaat zal daarbij vooral fungeren als adviesbureau.

De heer André Denys verwijst naar het gesprek tussen de minister en de indieners van de beide voorstellen van decreet waar de minister waarschuwde voor ad hoc regelingen die al té gedetailleerd zijn. De heer André Denys stelt dat de minister vroeg dat de decreetgever richtlijnen zou geven aan het Commissariaat. De vraag is of de richtlijn in het nieuwe geamendeerde artikel 8 van het voorstel van de VLD ‘de normale duurtijd van een nieuwsuitzending of een onderdeel daarvan’ voldoende is. De VLD is bereid deze richtlijn te verfijnen maar blijft gekant tegen een minutenregeling.

De heer Jos Geysels heeft vragen of het gehanteerde adjectief in het artikel 5 van het voorstel van de VLD ‘kort’, goed definieerbaar is. In artikel 8 wordt kort met de adjectieven ‘beperkend’ en ‘nor-

maal’ gedefinieerd. In artikel 9 krijgt het Commissariaat de opdracht scheidsrechter te spelen en te bepalen wat ‘normaal’ is.

De minister benadrukt dat het belangrijk is dat er rechtszekerheid komt m.b.t. de af te sluiten contracten tussen de omroepen en b.v. de Voetbalbond. Indien de decreetgever geen klare spelregels bepaalt en interpretatiemogelijkheden laat, creëert men rechtsonzekerheid.

De minister concludeert dat de decreetgever een precieze regeling moet uitdokteren om discussies te vermijden. Het Commissariaat mag zich niet moeien met de exclusiviteitscontracten. Voor de minister is er bijgevolg als men toch een decreetgeving wenst, geen ander alternatief dan een gedetailleerde regeling.

De heer André Denys poneert dat niet alles kan geregeld worden in de mediawetgeving. Bepaalde grijze zones zullen door het Vlaams Commissariaat voor de Media ingevuld worden en er zal een jurisprudentie komen op basis waarvan vele onduidelijkheden uitgezuiverd zullen worden. Het lid waarschuwt voor een gedetailleerde decreetgeving die geen stand zal houden.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

1. Bespreking en stemming

Artikel 1

Op artikel 1 is er een technisch amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) dat tegemoetkomt aan opmerkingen van de Raad van State.

Het amendement wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Op artikel 2 worden enerzijds verschillende amendementen van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. (Stuk 82/3) ingediend die tegemoetkomen aan opmerkingen van de Raad van

State. Anderzijds zijn er andere amendementen van de indieners en de regering (Stuk 82/4) die de tekst fundamenteel wijzigen.

Op 1° wordt in de definitie van 'omroep' ingevolge de opmerking van de Raad van State een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) voorgesteld dat de tekst verbetert.

Een amendement voorgesteld door de regering (Stuk 82/4) schrapt de definitie van omroep omdat de gehanteerde definitie in de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie (januari 1995 zoals gewijzigd) ruimer is dan de door de indieners voorgestelde definitie. Daarop trekken de indieners hun amendement in.

Het amendement van de regering wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Op 2° wordt ingevolge de opmerking van de Raad van State een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) voorgesteld dat het begrip exclusiviteitshouder technisch bijstuurt en ook rekening houdt met de specifieke Brusselse situatie.

Het amendement wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Het oorspronkelijke 2° wordt ingevolge de aanvaarding van dit amendement hernummerd tot 1°.

Op 3° (nieuw 2°) wordt via een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) voorgesteld de gehanteerde definitie te schrappen omdat een nieuw artikel 3 (zie verder) een algemene bepaling over het recht op korte berichtgeving invoert.

Het amendement wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Een amendement voorgesteld door de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) voert een definitie in van het begrip secundaire omroep.

Het amendement wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

4° definieert het begrip nieuwfeit. Door een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van

Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) wordt 4° geschrapt.

Het amendement wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Op 5° (nieuw 3°) is er op voorstel van de Raad van State een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) ingediend om in de definitie van actualiteitenprogramma de term 'evenementen' te wijzigen in "gebeurtenissen, waaronder evenementen".

Het amendement wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 aangenomen.

Op 6° (nieuw 4°) is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Kris Van Dijck en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) ingediend om de definitie van 'evenement' te wijzigen.

Op 6° (nieuw 4°) is er eveneens een subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael en Kris Van Dijck (Stuk 82/3) dat ertoe strekt het begrip 'contractanten' te vervangen door 'belanghebbenden'. De heer Tuur Van Wallendael verduidelijkt dat de indieners exemplarisch niet alleen de eigenlijke contractanten van het Voetbalcontract (de Voetbalbond en VTM) maar ook andere belanghebbenden (ondermeer de BRTN) beogen.

Een subamendement van de regering (Stuk 82/4) beoogt het begrip 'bijeenkomst met informatieve betekenis' te schrappen. Na bespreking wordt dit subamendement door de regering ingetrokken.

Een subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) beoogt de twee laatste zinnen van het amendement te schrappen.

– *Het begrip competities en competitiespeeldag*

De heer Carl Decaluwé verduidelijkt dat ingevolge deze subamendering de indieners beogen in artikel 3 een verfijning aan te brengen aan het begrip 'competitie'. Op vraag van de heer André Denys verklaart de heer Carl Decaluwé dat een wielervedstrijd een evenement is maar dat een basketbalcompetitie vervat zit in artikel 3. De indieners verklaren dat dit onderscheid tussen evenement en competitie op vraag van de Raad van State in de tekst wordt ingevoegd. De heer André Denys vraagt verduidelijking over de begrippen competi-

tiespeeldag en wedstrijd. De heer Tuur Van Wallendaël repliceert dat de definitie van evenement het heeft over dagen : elke dag is een afzonderlijk evenement. Exemplarisch stelt de heer Dirk Van Mechelen dat indien er vrijdagavond één wedstrijd plaatsvindt, zaterdag vier matches en zondag nog vier matches, dit betekent dat men vrijdag zes minuten in het journaal mag uitzenden over deze wedstrijd ? Zaterdag mogen er ook zes minuten beelden van de vier wedstrijden uitgezonden worden en zondag eveneens ? De indieners (de heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendaël) verklaren dat deze interpretatie onjuist is. Een competitie-speeldag behelst zes minuten. Het gaat enkel over de competitiepeeldagen waar er exclusiviteitscontracten mee gemoeid zijn. De heer Dirk Van Mechelen laat acteren dat theoretisch men voor een competitiepeeldag met negen wedstrijden, slechts één wedstrijd voor een duur van maximaal zes minuten kan uitzenden.

Uit de discussies blijkt dat het de bedoeling van de indieners is dat de korte berichtgeving voor elke competitiepeeldag van elke sporttak maximaal zes minuten mag bedragen. De heer André Denys concludeert dat men op die manier met vier sporttakken een journaal kan krijgen met 24 minuten sport. De indieners van het voorstel van decreet benadrukken dat men niet verplicht is om de zes minuten uit te putten. De heer Kris Van Dijck verwijst trouwens naar de praktijk van vandaag waar er slechts voor één sporttak, met name het voetbal een beperking geldt. Men geeft slechts uitzonderlijk in een journaal sportverslaggeving. De heer Dirk Van Mechelen herhaalt zijn vraag hoe de zes minuten moeten geïnterpreteerd worden : is het bv. 2 minuten beelden van autosport (F1) in Franchorchamps + 4 minuten voetbal ? Afhankelijk van de interpretatie kan men niet meer spreken van een exclusiviteitscontract. De minister is van mening dat de korte berichtgeving in een journaal van een competitie maximaal per sporttak zes minuten kan bedragen.

De heer André Denys meent dat de tekst té vaag is en toelaat dat men van een journaal de facto een sportprogramma maakt. De heer Tuur Van Wallendaël repliceert dat artikel 3 een specifieke regeling voor actualiteitenprogramma's voorziet. De heren Dirk Van Mechelen en André Denys blijven erbij dat de praktijk zo zal evolueren dat men zondagavond op televisie een zeer kort journaal zal krijgen gevolgd door een lang sportgedeelte dat erin zal vervat zitten.

De heer André Denys merkt op dat het begrip competitie dat in artikel 3 § 2 opduikt, niet gedefi-

nieerd werd. Ook de heer Dirk Van Mechelen en mevrouw Marijke Dillen dringen aan dat het begrip competities omschreven wordt. De minister is eveneens van oordeel dat er juridisch opheldering nodig is. Exemplarisch vraagt de minister naar de status van de wielervedstrijd 'de Driedaagse van De Panne' : dit is een wielervedstrijd die zich over meerdere dagen uitstrekt. Is dit een meerdaags evenement of één evenement ? De heer Tuur Van Wallendaël repliceert dat de definitie van 'evenement' duidelijk is daarover : de Driedaagse van De Panne behelst drie evenementen. Minister Eric Van Rompuy merkt op dat een competitiepeeldag zich kan spreiden over meerdere dagen. De minister dringt aan dat in het begrip competities gestipuleerd wordt dat het gaat over competitiepeeldag per sporttak. Daarop wordt door de heer Michel Doomst een amendement in die zin bij artikel 3 ingediend.

– *Het eerste uitzendrecht en de nieuwsuitzendingen*

De heer Peter Vanvelthoven wil verduidelijking over het eerste uitzendrecht. Geldt dit eveneens voor journaals ? De heer Carl Decaluwé beaamt dat. VRT kan dus slechts beelden uitzenden van het voetbal als VTM haar journaal beëindigd heeft. De heren Carl Decaluwé en Tuur Van Wallendaël repliceren dat een dergelijke bepaling ook vervat zat in het voorstel van de VLD. De heer Dirk Van Mechelen ontkent dat en verwijst naar zijn amendement op het VLD-voorstel (Stuk 118/3) waar wordt gestipuleerd dat de houder van een exclusiviteitscontract voor de nieuwsuitzendingen geen eerste uitzendrecht heeft voor nieuwsuitzendingen.

De heer Dirk Van Mechelen stelt vast dat een zender die het exclusiviteitscontract op het voetbal heeft (VTM) zodanig kan programmeren dat de andere zender (VRT) slechts in zijn laatavondjournaal voetbalbeelden kan tonen. De heer Jos Geyssels wil deze stelling toch relativiseren. De heer Dirk Van Mechelen benadrukt dat nu reeds wekelijks zendschema's worden aangepast in functie van de concurrentiële zenders. Hij verwijst naar de programmering van 'Windkracht 10' en 'Diamant'. De heer Tuur Van Wallendaël benadrukt dat het tegenover mekaar programmeren inherent is aan het bestaan van meerdere zenders en niet zal verergeren met dit decreet.

De heer André Denys verklaart dat het begrip vrije nieuwsgaring ernstig wordt aangetast als men ook in de nieuwsuitzendingen het begrip eerste uitzendrecht hanteert. De VLD pleit ervoor het eerste uitzendrecht niet te koppelen aan de nieuwsuit-

zendingen zoniet dreigen de journaals uit te monden in verkapte sportuitzendingen.

De heer Jos Geysels verklaart dat hij het eens is met het voorstel om voor journaals het eerste uitzendrecht anders te moduleren. De heer Dirk Van Mechelen concludeert dat de suggestie van de heer Jos Geysels om enerzijds de minutenregeling aan te houden en anderzijds het eerste uitzendrecht te schrappen in de journaals, neerkomt op een uitholling van de exclusiviteitscontracten.

Wat het eerste uitzendrecht betreft, verwijst de heer Tuur Van Wallendael naar de praktijk in de ons omringende landen. Overal wordt het principe van het eerste uitzendrecht aanvaard, zelfs met inachtnaam van wachttijden die kunnen oplopen tot een uur en meer.

Het subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Het subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael en Kris Van Dijck (Stuk 82/3) wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 aangenomen.

Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Kris Van Dijck en Jos Geysels (Stuk 82/3) wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 aangenomen.

In 7° (nieuw 5°) wordt het begrip 'organisator' gedefinieerd.

7° wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 aangenomen.

8°, de definitie van open-netomroepen, wordt door een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) geschrapt.

Het amendement wordt unaniem met 13 stemmen aangenomen.

Een amendement voorgesteld door de heren André Denys en Dirk Van Mechelen (Stuk 82/4) wil een definitie van het begrip 'beroepsjournalist' als een 9° invoegen.

Een subamendement van dezelfde leden op dit amendement (Stuk 82/4) beoogt de definitie van beroepsjournalist te beperken tot journalisten van

radio en televisie door de journalisten van de schrijvende pers uit te sluiten van deze regeling.

Het subamendement van de heren André Denys en Dirk Van Mechelen (Stuk 82/4) wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 verworpen.

Het amendement van de heren André Denys en Dirk Van Mechelen (Stuk 82/4) wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 verworpen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 2 aangenomen.

Artikel 2bis (nieuw artikel 3)

Door een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) wordt een nieuw artikel 3 ingevoegd waarbij het recht op vrije informatiegaring en korte berichtgeving over evenementen wordt ingeschreven in het voorstel van decreet. Het recht op vrije toegang en billijke vergoeding worden hierbij ook geregeld en verduidelijkt.

De heer Carl Decaluwé, één van de mede-indieners van het amendement verduidelijkt dat het eveneens de bedoeling is om met dit amendement de regionale omroepen het recht te verlenen op vrije nieuwsgaring en korte berichtgeving over evenementen.

Hetzelfde lid benadrukt dat in dit nieuw artikel ook het recht om tegen een billijke vergoeding voor de technische kosten, de beschikking te krijgen van de opnamen en/of signalen van de exclusiviteitshouder, dit met het oog op een korte berichtgeving, wordt ingeschreven. Hetzelfde lid verklaart dat de indieners van het amendement voor de notie billijke vergoeding opteerden. Een verfijnde prijszetting lijkt hen decretaal immers een moeilijke zaak te zijn. De indieners opteren daarom voor een uitspraak van de rechter in kortgeding bij eventuele discussies.

De heer Peter Vanvelthoven vraagt in hoeverre het nieuw ingevoegde artikel 2bis nog in overeenstemming is met het oude artikel 3 (nieuw artikel 4) waar de beperking in duur ingeschreven is ? Het lid vraagt of de beperking in duur ook geldt wanneer er gebruik wordt gemaakt van het recht op vrije toegang om zelf beelden te schieten ?

De heer Carl Decaluwé repliceert dat inderdaad de beperking in duur geldt wanneer men zelf opnamen doet.

De heer Peter Vanvelthoven is het eens met de bedoeling van de indieners van het amendement maar heeft twijfels of deze bepalingen nog gelden temeer omdat de korte berichtgeving als dusdanig niet meer omschreven is.

De heer Carl Decaluwé benadrukt dat het de bedoeling van de indieners van het amendement is dat de bepaling van de tijdsduur blijft gelden. Hij wil dit eventueel juridisch nakijken.

Door de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt tijdens de vergadering van 15 januari 1998 bij amendement (Stuk 82/4) een nieuw artikel 2bis ingevoegd. Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) wordt ingetrokken.

– *Buitenlandse evenementen*

De minister heeft een aantal vragen omtrent de omroepen die een exclusiviteitscontract hebben met een buitenlandse organisator van een evenement dat niet plaats vindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en de gevolgen daarvan voor de secundaire omroepen. Het nieuw artikel 3 beperkt weliswaar de vrije toegang tot het evenement en het recht om opnamen te maken tot een bepaald territorium. Dat is niet het geval voor het recht op korte berichtgeving. Minister Eric Van Rompuy pleit ervoor om ook onder c) van dit amendement deze territoriale beperking in te schrijven, om elke discussie uit te sluiten. Exemplarisch vraagt de minister wat de rechten zijn van secundaire omroepen voor buitenlandse evenementen als de Ronde van Frankrijk en de Wereldbeker Voetbal.

De heer Tuur Van Wallendael is van oordeel dat het onderscheid in de tekst tussen de vrije toegang en recht op opnamen te maken in het territorium waar de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is enerzijds, en het recht op korte berichtgeving anderzijds moet gehandhaafd worden. Een zender die een exclusiviteitscontract heeft voor een buitenlands evenement, kan dit recht laten gelden maar het recht op korte berichtgeving wordt gehandhaafd wat betekent dat die zender wel de plicht heeft die beelden door te geven aan de secundaire omroepen.

Minister Eric Van Rompuy vraagt of VTM het recht heeft om in haar journaal van 19.00 uur zes minuten beelden uit te zenden van een rit van de Ronde van Frankrijk die rechtstreeks door de VRT werd uitgezonden ? Moet de VRT als VTM daarom vraagt volgens de modaliteiten van dit decreet (tegen een billijke vergoeding) zes minuten van die rit laten uitzenden ?

De indieners van het voorstel van decreet beamen dat. De minister is van oordeel dat dit niet de bedoeling is van dit decreet. Hij wijst er op dat het over een contract gaat dat een (openbare) omroep heeft afgesloten met een buitenlandse organisator. De minister meent als het decreet de omroepen daartoe verplicht, er nog weinig sprake zal zijn van dergelijke contracten.

De heer Carl Decaluwé repliceert dat de uitzending van de secundaire omroep beperkt blijft tot drie minuten omdat de Ronde van Frankrijk geen competitiespeeldag is. De minister vraagt of de Ronde van Frankrijk niet kan beschouwd worden als een competitie gespreid over meerdere dagen.

De heer Dirk Van Mechelen wenst te vernemen hoe men in het voorbeeld van de Ronde van Frankrijk, in het kader van het recht op korte berichtgeving, de billijke vergoeding gaat vaststellen ? Zijn het de beide omroepen die dat doen en wat als die niet tot een akkoord komen ?

De heer Tuur Van Wallendael repliceert dat dergelijke zaken zich dagelijks voordoen. Dat is niet nieuw. Hetzelfde lid benadrukt dat dat probleem zich trouwens auwelijs zal stellen.

De minister herhaalt zijn vraag naar verduidelijking van het recht op korte berichtgeving als het gaat over exclusieve rechten van een omroep op buitenlandse evenementen.

De heer Tuur Van Wallendael blijft bij het standpunt dat het recht op korte berichtgeving gehandhaafd blijft ongeacht of het om een buitenlands evenement gaat. De minister merkt op dat er nu geen verplichting daartoe bestond.

Op de vraag van de heer Dirk Van Mechelen of in het voorbeeld van de wielervedstrijd 'Milaan – San Remo' waarvoor Canal Plus de exclusiviteit heeft, VRT in de toekomst recht heeft op de uitzending van 3 minuten tegen een billijke vergoeding, antwoordt de heer Tuur Van Wallendael dat inderdaad een dergelijke regeling in de toekomst decretaal wordt opgelegd. De heer Dirk Van Mechelen is ervan overtuigd dat er dan problemen rijzen om de

billijke vergoeding te bepalen. Hetzelfde lid poneert dat dezelfde problemen zich zullen stellen bij het uitzenden van de Wereldbeker Voetbal 1998 in Frankrijk waarvoor VRT de exclusieve rechten verwierf. Heeft VTM daar het recht iedere dag in het journaal drie of zes minuten uit te zenden? De heer Carl Decaluwé argumenteert dat VTM inderdaad dagelijks drie minuten beelden van de wedstrijden mag uitzenden omdat het een evenement – geen competitiespeeldag – betreft. De heer Peter Vanvelthoven merkt op dat deze interpretatie inhoudt dat indien er acht wedstrijden zijn gespeeld op die dag, VTM achtmaal drie minuten mag uitzenden. Hetzelfde lid meent dat dat niet de bedoeling was van het voorstel. De indieners bevestigen de hypothese van de achtmaal drie minuten met de argumentatie dat het de bedoeling moet zijn de kijkers in te lichten.

– *Het belang van de kijker*

De heer Tuur Van Wallendael benadrukt dat dit decreet het belang van de kijker centraal wil stellen. In die optiek moet de korte berichtgeving gehandhaafd blijven.

Bij monde van de VLD benadrukt de heer Dirk Van Mechelen dat het voorstel – Van Wallendael-Decaluwé c.s. het fragiele evenwicht tussen het recht op vrije nieuwsgaring en het recht op exclusiviteit doorbreekt. De waarde van exclusiviteitscontracten wordt ondermijnd. De finaliteit zal zijn dat een aantal evenementen in de toekomst in Vlaanderen niet meer zullen kunnen gerealiseerd worden, omdat ze financieel niet meer haalbaar en leefbaar zullen zijn. Finaal wordt dan zo het belang van de kijker toch geschaad.

Het amendement waarbij een nieuw artikel 2bis wordt ingevoegd, wordt met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 2ter
(nieuw artikel 4)

Door de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt bij amendement (Stuk 82/4) een nieuw artikel 2ter voorgesteld.

De heer Carl Decaluwé verklaart dat dit amendement een gevolg is van een opmerking van de Raad van State.

Het amendement waarbij een nieuw artikel 2ter wordt ingevoegd, wordt met 9 stemmen, bij 1 onthouding tegen 1 aangenomen.

Artikel 2quater
(nieuw artikel 5)

Door de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt bij amendement (Stuk 82/4) een nieuw artikel 2quater voorgesteld.

De heer Carl Decaluwé verklaart dat dit amendement het gevolg is van een herschikking van de tekst van het voorstel van decreet.

De heer Dirk Van Mechelen merkt op dat in artikel 2 het begrip 'actualiteitenprogramma' werd gedefinieerd en dat hier sprake is van 'regelmatig geprogrammeerde actualiteitenprogramma's'. De heer Jos Geysels repliceert dat de toelichting van 'regelmatig geprogrammeerd' terug te vinden is in de toelichting bij artikel 3 van het voorstel van decreet van de heer André Denys c.s..

Het amendement waarbij een nieuw artikel 2quater wordt ingevoegd, wordt met 9 stemmen, bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 3
(nieuw artikel 6)

Op dit artikel zijn er twee amendementen van de heer Dirk Van Mechelen (Stuk 82/3) ingediend.

Een eerste amendement strekt ertoe de 'drie minutenregel' te vervangen door een anderhalve minuut.

Tijdens de vergadering van 15 januari 1998 werd dit amendement door de indiener ingetrokken.

Een tweede amendement van de heer Dirk Van Mechelen (Stuk 82/3) strekt ertoe dat de omroepen zelf worden aangezet tot het treffen van een regeling die door de minister bevoegd voor de media bekrachtigd moet worden (zie algemene bespreking).

Het amendement wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 1 verworpen.

Een amendement van de heren André Denys en Dirk Van Mechelen (Stuk 82/4) dat ingediend werd tijdens de commissievergadering van 15 januari 1998 strekt ertoe artikel 3 tot en met artikel 10 van het voorstel te schrappen en te vervangen door een andere regeling. Deze regeling wordt uitvoerig toegelicht door de heer André Denys tijdens de algemene bespreking.

Het amendement wordt met 7 stemmen bij 3 onthoudingen tegen 1 verworpen.

De heer Jos Geysels motiveert zijn onthouding : het lid is het eens met de filosofie van de VLD om de regeling van de vrije nieuwsgaring uit te breiden tot de hele perssector, maar hij vreest dat de Raad van State het daarmee oneens is.

– *Invoeging van een tweede lid*

Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) voegt een tweede lid in waarbij de minutenregeling wordt verfijnd en waarbij rekening gehouden wordt met het begrip competitiespeeldag.

De heer Peter Vanvelthoven vraagt verduidelijking over het onderscheid dat in dit lid gemaakt wordt tussen enerzijds journaals en anderzijds actualiteitenprogramma's. Dit lid stelt dat er een eerste uitzendrecht is en vraagt in dat verband waarom er een opsplitsing wordt gemaakt tussen journaals en actualiteitenprogramma's ? Hij refereert naar het amendement dat voorzag in een globale regeling (15 minuten) voor competities dat tijdens de commissievergadering van 9 december 1997 werd neergelegd.

De heer Tuur Van Wallendael verduidelijkt dat het aantal minuten wezenlijk is. In een klassiek journaal heeft men ongeveer 5 minuten sport, terwijl er daarnaast ook sportmagazines bestaan waar men achtergrondinformatie kan geven. De manier van aanpak van een magazine is anders, er is ook een andere finaliteit. Uiteindelijk is de opsplitsing het resultaat van een compromis.

De heer Peter Van Velthoven vraagt naar de logica voor de afwijking voor competities waar het voorstel zes minuten uitzending toelaat – ook voor één voetbalwedstrijd binnen de competitie – terwijl de algemene regel drie minuten voorschrijft voor een evenement. De heer Tuur Van Wallendael repliceert dat de redacties van de omroepen dat beslissen. De minister verwijst naar de tekst die toelaat dat de Vlaamse regering specifieke modaliteiten in

dat verband kan uitwerken. Maar de heer Dirk Van Mechelen benadrukt dat de minister niet kan afwijken van de decretale bepalingen. De heer Kris Van Dijck wenst te vernemen of de minister in dat verband denkt aan bijkomende beperkingen in de zin van uitzending van maximaal twee minuten per wedstrijd ? Dit lid stelt dat hij het subamendement van de heer Jos Geysels in dat verband steunt.

Er volgt een discussie waarbij enerzijds de heer Dirk Van Mechelen van oordeel is dat de minister niet kan afwijken van het principe dat de commissie gesteld heeft dat theoretisch één wedstrijd in het kader van een competitie zes minutenlang kan uitgezonden worden, en anderzijds de heer Carl Decaluwé benadrukt dat dit een louter theoretische mogelijkheid is. Dit lid stelt dat de regering slechts een mogelijkheid krijgt om modaliteiten uit te werken.

De minister acteert wat de krijtlijnen zijn, met name dat een competitiespeeldag per sporttak, die over meerdere dagen kan gespreid zijn, loopt en dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen journaals en actualiteitenprogramma's.

Het amendement van heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt met 7 stemmen, bij 4 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Een subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Kris Van Dijck en Michel Doomst (Stuk 82/4) op het tweede lid verfijnt de term competitiespeeldag door te bepalen dat competitie per sporttak wordt bekeken.

Het subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Kris Van Dijck en Michel Doomst wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding tegen 1 aangenomen.

Een subamendement van de heer Jos Geysels (Stuk 82/4) schrapt de eventuele tussenkomst van de Vlaamse regering bij deze minutenregeling. De heer Jos Geysels argumenteert dat het de autonomie van de redacties is om die minutenregeling concreet in te vullen.

Het subamendement van de heer Jos Geysels wordt met 7 stemmen, bij 1 onthouding tegen 3 verworpen.

– *Invoeging van een derde lid*

Een amendement van de heer Michel Doomst (Stuk 82/4) definieert in een derde lid het begrip

‘competities’ (zie de bespreking daarvan onder artikel 2).

De heer Peter Van Velthoven vraagt of een wielervedstrijd hieronder ressorteert ? De indieners antwoorden dat meerdaagse wielervedstrijden inderdaad binnen deze definitie vallen. Na bespreking waaraan naast de minister en andere leden (waaronder de heer Leo Delcroix) vragen hebben bij individuele sporten (bv. zwemmen) wordt het amendement in die optiek verfijnd door de indier.

Het amendement van de heer Michel Doomst wordt met 9 stemmen, bij 2 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt met 7 stemmen, bij 4 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Artikel 4 (nieuw artikel 7)

Op dit artikel is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Kris Van Dijck en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) dat ertoe strekt dit artikel integraal te vervangen door een nieuwe tekst.

Tijdens de vergadering van 15 januari 1998 wordt dit amendement door de indieners ingetrokken.

Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) voegt een nieuw artikel 4 bestaande uit drie paragrafen in.

Een eerste subamendement van de regering (Stuk 82/4) verfijnt de verwijzing in het tweede lid van de eerste paragraaf naar de tweede paragraaf van het artikel.

De minister verklaart dat indien een omroep die niet erkend is door de Vlaamse Gemeenschap en niet onder het toezicht valt van de Vlaamse overheid – en zich kan onttrekken aan dit decreet –, een voetbalcontract afsluit, de toegang tot sportevenementen wel mogelijk moet zijn voor de andere omroepen.

De heer Carl Decaluwé verduidelijkt dat indien VT4 een Britse zender blijft, en het Voetbalcontract zou binnenhalen, dit op te vangen is via de

evenementenlijst waar gesteld wordt dat de nationale voetbalcompetitie moet uitgezonden worden op een open-netzender. De minister merkt op dat in de huidige evenementenlijst de voetbalcompetitie niet opgenomen is.

De heer Leo Delcroix vraagt of VRT en VTM de aankomst van ‘Milaan-San Remo’ mogen uitzenden als de NOS de exclusieve rechten heeft verworven voor Nederland voor die wielervedstrijd en er in Vlaanderen geen TV-station is dat deze wielervedstrijd uitzendt ? De minister meent dat de Vlaamse zenders die beelden niet kunnen uitzenden, omdat deze Vlaamse zenders de rechten niet hebben verworven.

Een tweede subamendement van de regering (Stuk 82/4) vervangt in het derde lid van de eerste paragraaf de term ‘televisieomroepen’ door ‘omroepen’.

Het eerste subamendement wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het tweede subamendement wordt met 11 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 5 (nieuw artikel 8)

Op dit artikel zijn er twee amendementen van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3).

Het eerste amendement beoogt een tekstcorrectie.

Het tweede amendement beoogt zoals gevraagd door de Raad van State de tekst te verfijnen (in de eerste paragraaf) en uit te breiden tot radio-uitzendingen (invoeging van een tweede en derde paragraaf).

Een subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) beoogt de tweede paragraaf te schrappen.

Op de vergadering van 15 januari 1998 werden beide amendementen en het subamendement door de indieners ingetrokken.

Een amendement van de regering (Stuk 82/4) strekt ertoe artikel 5 integraal te vervangen door een nieuw artikel dat twee paragrafen telt.

De heer Kris Van Dijck vraagt of de tweede paragraaf niet overbodig is ?

De heer Carl Decaluwé verduidelijkt dat het artikel zo gelibelleerd werd ingevolge het advies van de Raad van State.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden met 11 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 6

Op dit artikel is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) dat ertoe strekt de tekst van dit artikel te vervangen. De heer Carl Decaluwé verduidelijkt dat tijdens de hoorzittingen door vooral de Wielerbond de opmerking werd gemaakt dat omwille van de veiligheid niet alle cameraploegen kunnen toegelaten worden tot een evenement. Dit amendement beoogt – zoals ook gevraagd door de Raad van State – de tekst in die zin te verfijnen. De beperking van het recht op vrije nieuwsgaring kan dus enkel gelden om redenen van veiligheid en voorkoming van hinder.

De heer Carl Decaluwé verklaart dat met dit amendement expliciet wordt verduidelijkt dat ook regionale televisie-omroepen vrije toegang genieten tot evenementen. Op deze wijze wensen de indieners van het amendement tegemoet te komen aan opmerkingen die ook de heren Persyn en Opdebeeck tijdens de hoorzittingen hebben geuit.

Een amendement van de regering (Stuk 82/4) strekt ertoe dit artikel te schrappen ingevolge een herschikking van de artikelen binnen het voorstel van decreet. Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) beoogt hetzelfde.

Het amendement wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 7 (nieuw artikel 9)

Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) strekt ertoe de eerste paragraaf te schrappen.

Op de tweede paragraaf is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) dat de tekst wil vervangen door het tekstvoorstel dat de Vlaamse Mediaraad in zijn advies heeft geformuleerd.

De heer Dirk Van Mechelen vraagt naar een toelichting. Hij is van oordeel dat dit artikel samen moet gelezen worden met artikel 5 waar werd gesteld dat korte berichtgeving uitsluitend toegestaan is in journaals en regelmatig geprogrammeerde actualiteitenprogramma's. Hetzelfde lid verwijst naar zijn amendement waar werd gesteld dat in een journaal die informatie wordt gegeven die moet gegeven worden.

De heer Tuur Van Wallendael herhaalt dat het exclusiviteitsrecht (het eerste uitzendrecht) in alle ons omringende landen een vast gegeven is, zelfs met wachttijden. Dit lijkt dit lid geen aantasting van de vrije nieuwsgaring.

De heer Peter Vanvelthoven vraagt of de bepaling van het tweede lid van de eerste paragraaf met name dat als de secundaire omroep zelf de opnamen heeft gemaakt, het tijdstip van uitzending vrij mag gekozen worden, ook geldt bij exclusiviteit ? De heer Tuur Van Wallendael preciseert dat deze bepaling juist in het kader van de exclusiviteit werd geschreven. De heer Leo Delcroix stelt dat de secundaire omroep het beeld overneemt en bv. in het jaaroverzicht deze beelden gratis kan geven. De heer Dirk Van Mechelen is van oordeel dat de secundaire omroepen sfeerbeelden (interviews) mag geven in de marge van het evenement zonder de voetbalbeelden te tonen.

Er volgt een discussie omtrent het tijdstip van uitzenden als de secundaire omroep zelf de opnamen heeft gemaakt (tweede lid van de eerste paragraaf). Als de exclusiviteitshouder niet aanwezig is, mag de secundaire omroep vrij opnames doen. De heer Peter Van Velthoven verwijst naar het nieuwe artikel 3 waar het recht om opnamen te doen, werd ingevoerd.

De minister merkt op dat er een overlapping is met het nieuwe artikel 7 § 1, laatste lid.

De heer Carl Decaluwé meent dat het laatste lid van de eerste paragraaf moet geschrapt worden. De heer Jos Geysels merkt op dat artikel 7 handelt over het 'maken' van uitzendingen terwijl artikel 9 het heeft over uitzenden zelf.

Mevrouw Marijke Dillen stelt voor deze aangelegenheid te regelen in een tweede lezing.

De minister vraagt verduidelijking over de interpretatie van paragraaf 2. Mag de VRT in zijn uitzending van 'Sportweekend' 15 minuten beelden tonen van voetbalwedstrijden die tegelijkertijd door VTM, die exclusieve rechten voor het voetbal heeft, getoond worden in het VTM- programma 'Stadion', maar reeds in het VTM-journaal van 19.00 uur gebruikt zijn ? Geldt hier ook het exclusiviteitscontract ? De heer Carl Decaluwé is van oordeel dat indien de beelden reeds getoond zijn in het journaal van de exclusiviteitshouder, de andere (secundaire) omroepen die beelden ook mogen gebruiken in hun journaals of in actualiteitenprogramma's.

Op de concrete vraag hoeveel minuten beelden van het voetbal de VRT (de secundaire omroep) mag uitzenden in Sportweekend indien VTM (de exclusiviteitshouder) slechts in Stadion dat tegelijkertijd wordt geprogrammeerd, de beelden toont, antwoordt de heer Carl Decaluwé dat VRT in dat geval geen beelden van het voetbal mag uitzenden. VRT kan dus slechts beelden van het voetbal tonen als deze beelden al op het VTM-journaal of in een VTM-actualiteitenprogramma getoond zijn. De heer Dirk Van Mechelen verklaart dat zulks aantoonst dat het spel van de programmering tussen beide zenders in alle hevigheid zal doorgaan.

Amendementen van de regering (Stuk 82/4) strekken ertoe de term 'omroep' te vervangen door 'secundaire omroep'.

Een subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) beoogt een tekstcorrectie.

Het subamendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt met 11 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

De amendementen van de regering wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt met 11 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Het geamendeerde artikel wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Artikel 7bis (nieuw artikel 10)

Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) strekt ertoe een nieuw artikel 7bis in te voegen.

De heer Jos Geysels verklaart dat hij als mede-indiener van dit voorstel van decreet dit amendement niet heeft willen ondertekenen. Dit lid heeft moeite met de zinsnede dat de betrokken partijen in onderling overleg kunnen afwijken van de bepalingen van bepaalde artikelen. Hij is geen voorstander van deze werkwijze temeer daar met betrokken partijen hier de contractanten worden bedoeld. De heer Jos Geysels is van oordeel dat dit artikel een abdicatie van de decreetgever inhoudt. Ieder van de indieners van het voorstel van decreet was het eens dat de decreetgever een sluitende regeling moest uitwerken, maar met dit artikel laten men toe dat de markt zelf bepaalde zaken regelt.

De heer Dirk Van Mechelen stelt vast dat met dit artikel een bepaling die hij wou invoegen in artikel 3, wordt geregeld.

De minister verduidelijkt dat indien de omroepen tot een consensus komen om een bepaalde regeling af te sluiten, het decreet dan niet van toepassing is.

De heer Tuur Van Wallendael is van oordeel dat de omroepen niet gaan samenzitten om het recht op vrije nieuwsgaring te verminderen. Het lid stelt dat dit artikel 7bis alleen kan gelden als de minutenregeling verbreed wordt, niet als ze versmald wordt. Op de vraag van de heer Jos Geysels of dit artikel moet geïnterpreteerd worden in de zin van een

Europese richtlijn die kan verstrengd worden, antwoorden de indieners bevestigend. Voor de heer Jos Geysels komt dit artikel dan ook neer op het geven van een volmacht aan de contractanten.

Er volgt een discussie over de draagwijdte van dit artikel waarbij de heer Jos Geysels aandringt op een duidelijke tekst die het recht op vrije nieuwsgaring verstevigt en aanstuurt dat vooral het belang van de kijker gevrijwaard wordt. De heer Dirk Van Mechelen is van oordeel dat deze afwijkmogelijkheden toelaten dat ondermeer VRT, in overleg met VTM toch beelden brengt van het voetbal in zijn journaal van 19.00 uur.

De heer Peter Van Velthoven tenslotte is van oordeel dat de decreetgever niet moet inschrijven in zijn decreet dat men kan afzien van zijn recht op vrije nieuwsgaring.

Het amendement wordt met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 8

Dit artikel decreteert een regeling voor de archivering van beeld- en klankmateriaal.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) dat ertoe strekt de tekst te schrappen.

De heer Carl Decaluwé verklaart dat tijdens de hoorzittingen de problematiek van de archivering van klank- en beeldmateriaal aan de orde kwam. De Raad van State heeft zich weliswaar in zijn advies niet echt over deze aangelegenheid uitgesproken, maar de indieners van het amendement zijn toch van oordeel dat de problematiek van de archivering verder reikt dan de strikte problematiek van de vrije nieuwsgaring. Om eventuele juridische problemen en complicaties te vermijden, wordt voorgesteld dit artikel te schrappen. Als er zich eventuele problemen in dat verband aandienen, moeten de omroepen zelf pogen een regeling te treffen.

Het amendement wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 9 (nieuw artikel 11)

Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) strekt ertoe de artikelen 9 en 10 onderling van plaats te verwisselen.

Op de tweede paragraaf van het oorspronkelijke artikel 10 is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/3) dat ertoe strekt tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State.

Een amendement van de regering (Stuk 82/4) strekt ertoe artikel 9 te vervangen door een nieuw artikel waarbij het Vlaams Commissariaat voor de Media belast wordt met het toezicht op de naleving en de sanctionering van de inbreuken.

De heer Dirk Van Mechelen vraagt welke sancties het Vlaams Commissariaat voor de Media ter beschikking heeft om inbreuken te bestraffen? De minister beaamt dat de sancties die ingeschreven zijn in het decreet tot oprichting van het Vlaams Commissariaat voor de Media ook hier van toepassing zijn.

Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Het amendement van de regering wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 10
(nieuw artikel 12)

Op het oorspronkelijke artikel 9 is er een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels (Stuk 82/3) dat ertoe strekt een loutere tekstverbetering aan te brengen.

Het amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, mevrouw Nelly Maes en de heer Jos Geysels wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 11
(nieuw artikel 13)

Een amendement van de regering (Stuk 82/4) beoogt een overgangsregeling voor de bestaande contracten met de bedoeling schadeclaims te vermijden.

De minister verwijst enerzijds naar het advies van de Raad van State waarin werd opgemerkt dat in de lopende exclusiviteitscontracten niet mag tussengekomen worden, anderzijds is de inwerkingtreding van het decreet gepland voor 1 juli 1998. De minister stelt dat hij wil vermijden dat concreet in het Voetbalcontract wordt tussengekomen.

De heer Carl Decaluwé begrijpt de bekommernis van de regering om niet te interveniëren in lopende exclusiviteitscontracten, maar hij vreest dat de libellering van het amendement zodanig is dat iedereen nu vlug voor 1 juli 1998 nieuwe contracten zal afsluiten.

Na bespreking wordt een subamendement van de heren Erik Matthijs en Tuur Van Wallendael ingediend om het amendement van de regering te verfijnen, in de zin dat dit decreet niet geldt voor de vóór 1 januari 1998 geregistreerde lopende contracten.

De heer Peter Vanvelthoven vindt het vreemd dat de decreetgever rekening houdt met niet-geregistreerde contracten. De heer Dirk Van Mechelen waarschuwt voor schadeclaims indien de decreetgever intervenueert in lopende geregistreerde con-

tracten. Deze bepaling zal de kans op schadeclaims verminderen.

De minister verklaart dat hij 1 juli 1998 als datum van inwerkingtreding wenst te behouden omdat ook het Vlaams Commissariaat voor de Media op die datum operationeel wordt. De minister hoopt dan wel dat tegen die datum het reclamedecreet en het nieuwe decreet op de lokale radio's goedgekeurd zullen zijn.

Het subamendement wordt met 8 stemmen, bij 2 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Het amendement wordt met 8 stemmen, bij 2 onthoudingen tegen 1 aangenomen.

Artikel 12
(nieuw artikel 14)

Een amendement van de heren Carl Decaluwé, Tuur Van Wallendael, Jos Geysels, Kris Van Dijck, Michel Doomst en Johnny Goos (Stuk 82/4) regelt de inwerkingtreding van dit decreet.

Het amendement wordt met 10 stemmen tegen 1 aangenomen.

2. Tweede lezing : vraag van de minister

Door de minister wordt bij het einde van de artikelsgewijze stemming, voor de eindstemming conform het Reglement, artikel 65, 1, a), een tweede lezing gevraagd over het gehele voorstel van decreet. De minister motiveert dat het nuttig zou zijn de coherentie van de tekst nog eens te bekijken.

Ook de heer Dirk Van Mechelen vraagt de tweede lezing. Door de heer Jos Geysels en de diensten van het Parlement wordt verduidelijkt dat een tweede lezing gevraagd door een lid van het Parlement veel beperkter is en in casu, gelet op de melding van de minister dat deze een tweede lezing vraagt, zonder voorwerp is.

Na bespreking wordt duidelijk gesteld dat een tweede lezing van de minister inhoudt dat de minister op alle artikelen nieuwe amendementen kan indienen, terwijl dit recht niet voorbehouden is aan de parlementsleden.

De heer Carl Decaluwé wil een verklaring van de minister. Het lid kan begrijpen dat de minister de tweede lezing vraagt om de coherentie en de techniciteit van de tekst te onderzoeken, maar hij aanvaardt niet dat de minister via inhoudelijke amendementen de tekst ingrijpend zou veranderen. Dit lid houdt zich het recht voor om in dat geval als hoofdindieners zijn voorstel van decreet in te trekken.

De minister verklaart dat de Vlaamse regering akkoord is met de grote lijnen van dit decreet. Hij verduidelijkt dat hij vanuit de Vlaamse regering juridisch twee punten wil bekijken. Er is het probleem met de buitenlandse omroepen die hier op de kabel zitten en de positie van de secundaire omroepen daaromtrent. Verder zijn er de exclusiviteitscontracten die afgesloten zijn door omroepen t.a.v. evenementen die niet op ons grondgebied plaatsvinden. De minister wil laten onderzoeken wat de rechten zijn van de secundaire omroepen in dat verband.

De heer Jos Geysels verklaart dat hij als indiener door een aantal verklaringen en het politiek feit dat de minister de tweede lezing vraagt, zich ongebonden wil opstellen bij de verdere behandeling van het voorstel van decreet betreffende de vrije nieuwsgaring.

De heer Dirk Van Mechelen dringt aan dat de commissie zich ook uitspreekt over het voorstel van decreet van de heer André Denys c.s. zodat dit voorstel eventueel ook in plenaire vergadering aan bod kan komen. De voorzitter wijst erop dat beide voorstellen van decreet gekoppeld zijn. De heer Dirk Van Mechelen stelt dat men voor de eindstemming kan verzoeken het voorstel van de VLD los te koppelen, aan te houden en dat er eveneens een aparte stemming kan over gevraagd worden. De voorzitter en de diensten benadrukken dat de koppeling van beide voorstellen ook de samenbehandeling inhoudt. De commissie heeft trouwens beslist het oudste voorstel als basistekst van bespreking te nemen.

De heer Tuur Van Wallendael verklaart dat de vraag van de minister voor een tweede lezing hem ongerust maakt. Hij verklaart dat hij in tegenstelling tot de heer Carl Decaluwé, het voorstel van decreet niet zal terugtrekken.

III. TWEEDE LEZING (Regl. artikel 65, 1, a))

1. Toelichting van de nieuw ingediende amendementen

De minister verklaart dat de regering nog steeds achter de grote lijnen van dit decreet over de vrije nieuwsgaring staat. De vraag van een tweede lezing is ingegeven door de bekommernis dat dit decreet duidelijk moet zijn en geen aanleiding mag geven tot betwistingen tussen de omroepen en op Europees vlak. Minister Eric Van Rompuy verduidelijkt dat hij terzake juridisch advies ingewonnen heeft. Uiteindelijk heeft dit geresulteerd in elf amendementen die de regering neerlegt (Stuk 82/6).

– *Beperking tot de Vlaamse omroepen*

De minister beklemtoont dat het decreet op de vrije nieuwsgaring beperkt moet zijn tot de omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap. RTL is volgens deze definitie een buitenlandse omroep. De minister verduidelijkt dat het principe is dat elke lidstaat slechts een regeling kan treffen voor zijn eigen omroepen. De richtlijn 'Televisie zonder Grenzen' is hiervoor richtinggevend.

– *Definitie van evenement*

De minister verklaart dat op basis van juridisch advies dat hij ingewonnen heeft, een evenement moet beperkt blijven tot een gebeurtenis die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover die instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie, beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

– *Buitenlandse omroepen en Vlaamse evenementen*

De minister verklaart dat hij een amendement ingediend heeft om de Vlaamse omroepen te garanderen dat zij beelden mogen uitzenden van een Vlaams evenement waarvan een buitenlandse omroep de exclusieve rechten heeft verworven. Elke Vlaamse omroep heeft in dat geval toegang tot het evenement indien de buitenlandse omroep die exclusiviteitshouder is, weigert in functie van de korte berichtgeving tegen een billijke vergoeding beelden af te staan aan de secundaire omroepen.

– *Andere amendementen*

De minister verklaart dat de overige amendementen veelal te maken hebben met de drie fundamentele principes die de regering wenst in te schrijven in dit decreet.

Wat het begrip 'competitie' betreft, heeft de minister zich vooral laten leiden door de definitie die het Groot Woordenboek der Nederlandse taal van van Dale hanteert. Op basis van de definitie die van Dale geeft, aangevuld met het begrip 'bekerwedstrijd' wordt het begrip 'competitie' sluitend afgeleid.

Een amendement op artikel 13 stelt dat de op datum van publicatie van dit decreet lopende contracten buiten de regeling van de vrije nieuwsgaring vallen.

2. Bespreking

– *Buitenlandse evenementen*

Wat de uitzendrechten van buitenlandse evenementen en competities betreft, is de heer André Denys van oordeel dat het voorstel van decreet oorspronkelijk voorzag dat ook deze evenementen en competities onder dit decreet vallen. Het criterium 'plaats van het evenement' speelt dus geen rol.

De VLD-fractie stelt vast dat het amendement van de regering het toepassingsgebied van het voorstel nu beperkt tot evenementen die plaatsgrijpen op het territorium waar de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is en tot uitzendrechten die aan Vlaamse omroepen worden verleend. Sportwedstrijden in het buitenland vallen dus niet onder de regeling van dit decreet. Hierdoor wordt volgens hetzelfde lid, het broze evenwicht tussen VRT – die vooral uitzendrechten van buitenlandse sportevenementen heeft – en VTM – die exclusiviteitshouder is van het (binnenlandse) Voetbalcontract verstoord. De heer André Denys concludeert derhalve dat de uitzendrechten voor buitenlandse evenementen die vooral in de portefeuille van de VRT zitten, niet in aanmerking komen voor de toepassing van dit decreet.

De minister verduidelijkt dat inderdaad enkel omroepen die onder de Vlaamse mediawetgeving vallen onder het toepassingsgebied van dit decreet ressorteren. En enkel die evenementen waar een band is met de Nederlandstalige gemeenschap binnen het territorium van de Vlaamse Gemeenschap

komen in aanmerking. Maar de minister ontkent dat de regering rekening zou gehouden hebben met evenwichten tussen omroepen. De heer André Denys blijft erbij dat het amendement van de regering ingegeven is door evenwichten tussen de beide Vlaamse omroepen.

Minister Eric Van Rompuy merkt op dat de rechten van buitenlandse evenementen veelal geregeld zijn door de Europese Radio-Unie. Het gevaar bestaat dat voor evenementen zoals de Ronde van Frankrijk, de Olympische Spelen en de Wereldbeker Voetbal – waar hoge rechten moeten betaald worden en waar weinig marge is voor negociatie –, de rechten van de secundaire omroepen voor dat soort contracten zouden weerhouden worden en wellicht geen enkele Vlaamse omroep kan meedingen voor het kopen van die rechten. Omdat het resultaat van dit decreet is dat vanuit de bekommernis en het belang van de kijker, de secundaire omroepen die de rechten niet hebben, wel op basis van de bepalingen van dit decreet in hun journaals als in hun magazines zeer uitgebreide verslaggeving kunnen geven van deze buitenlandse evenementen. Het resultaat zal dan ook zijn dat geen enkele Vlaamse omroep nog geneigd zal zijn de rechten van deze buitenlandse evenementen nog te kopen.

De minister verklaart dat de filosofie van het decreet toch moet zijn dat de kijker niet verstoken mag blijven van deze grote buitenlandse evenementen. Hij besluit dat vooral omwille van een aantal juridische argumenten dit amendement van de regering werd neergelegd.

De heer Dirk Van Mechelen betwist dat dit amendement om legistische redenen werd ingediend. Dit amendement wijzigt fundamenteel het decreet.

Wat het debat over de buitenlandse evenementen betreft, verklaart hetzelfde lid dat concreet door dit amendement de VRT, die de exclusieve rechten heeft voor de Ronde van Frankrijk, deze beelden niet aan VTM moet geven.

De heer André Denys is van mening dat de minister zonder enig probleem naar de Vlaamse omroepen die uitzendrechten hebben voor buitenlandse wedstrijden beperkingen kan opleggen.

– *Voetbalcontract : twee snelheden ?*

De heer Dirk Van Mechelen is van oordeel dat de nieuwe definitie van evenement waar het territorialiteitsprincipe wordt ingeschreven, als resultaat heeft dat het Voetbalcontract twee snelheden

krijgt. Exemplarisch stelt de heer Dirk Van Mechelen dat voor de wedstrijd 'Club Brugge – Anderlecht' de bepalingen van het decreet gelden. Voor de wedstrijden 'Standard – Club Brugge' en 'Anderlecht – Club Brugge' echter niet, omwille van dit territorialiteitsprincipe.

De minister benadrukt dat hij juridisch geen andere mogelijkheid ziet.

De heer André Denys meent dat dit amendement een ongelijkheid creëert door binnen éénzelfde Belgische competitie twee snelheden in te brengen. Dit lid meent dat het amendement onvoldoende daarop in speelt. Hij is het oneens dat wedstrijden met Waalse ploegen op dezelfde leest behandeld worden dan buitenlandse wedstrijden.

De heer Carl Decaluwé betreurt met de heer André Denys dat de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd is voor wedstrijden met Waalse ploegen, maar hij dringt aan dat het decreet op legistiek vlak waterdicht is. Zijn grootste bekommernis is dus ook de rechtszekerheid. Gelet op de recente spanningen tussen een aantal Vlaamse en Waalse clubs – de heer Carl Decaluwé verwijst ook naar de uitlatingen van de voorzitter van voetbalclub Charleroi aan het adres van federaal minister Vande Lanotte – wenst hij geen enkel risico te lopen dat dit decreet door een Franstalig voetballeider bij het Arbitragehof wordt aangevochten. De heer Carl Decaluwé ontkent met klem dat dit decreet een evenwichtsdecreet tussen omroepen is geworden.

Hetzelfde lid is trouwens van mening dat er hoedanook op Europees vlak een evenementenregeling zal komen. De Europese Commissie heeft in die zin al een paar keren gesteld dat de open-netzenders toegang moeten krijgen tot de evenementen.

– Bijkomend juridisch advies ?

De heer Carl Decaluwé dringt aan dat de minister klaarheid schenkt inzake de rechtszekerheid van de voorgestelde regeling m.b.t. de vrije nieuwsgaring.

Ook de heer Jos Geysels heeft vragen bij de nieuwe definities die de minister invoert inzake de begrippen exclusiviteitshouder en evenement en de band met het territorialiteitsprincipe. Hij heeft vragen of het Voetbalcontract dat grensoverschrijdend is en één geheel vormt, nog wel onder dit decreet valt (zijn de contractanten gehouden aan de bepalingen van dit decreet ?).

De heer Dirk Van Mechelen stelt dezelfde vragen i.v.m. het toekomstig Europees kampioenschap voetbal in 2000 dat zal plaatsvinden in Nederland en België. Voor een match die in Antwerpen in het kader van dat tornooi zal gespeeld worden, zal het decreet op de vrije nieuwsgaring gelden. Zulks is niet het geval voor wedstrijden die in hetzelfde tornooi in Amsterdam of Charleroi gespeeld worden. De finale vraag is vooral of op basis van de totaliteit van de overeenkomst het decreet wel zal gelden voor de wedstrijd in Antwerpen ? Voor de VLD is het niet zozeer de bedoeling de contractanten te beschermen maar vooral dat er nog evenementen in Vlaanderen zullen plaatsvinden. Ook de heer Kris Van Dijck heeft identieke vragen bij wedstrijden die in het kader van de Champions League doorgang vinden. Voor dit lid moet eerder de contractant dan de plaats van het evenement een rol spelen.

Wat het toepassingsgebied van het decreet betreft merkt de heer Jos Geysels op dat de Raad van State in zijn advies geen problemen had met het toepassingsgebied, de plaats van het evenement. Het lid vraagt of er dan geen tegenspraak is tussen het advies van de Raad van State en de juridische adviezen naar waar de minister verwijst ?

De heer André Denys verklaart dat er geen twijfel over kan bestaan dat de Vlaamse Gemeenschap enkel bevoegd is voor een regeling voor Vlaamse omroepen. Maar hetzelfde lid heeft vragen of de decreetgever zich kan uitspreken over Vlaamse omroepen die uitzendrechten hebben voor evenementen die plaatsgrijpen buiten het Vlaams grondgebied. De heer André Denys is van oordeel dat het Vlaams Parlement daarwel voor bevoegd is, maar daarover wenst de heer André Denys een juridisch advies van de Raad van State. Het lid maakt duidelijk het verschil tussen omroepen – voor de Vlaamse omroepen is de decreetgever bevoegd – en evenementen.

De heer Kris Van Dijck merkt op dat de Raad van State nog een stap verder gaat. In een voetnoot op pagina 40 van het advies heeft de Raad van State het over een zender die in Vlaanderen op de kabel komt.

De heer Dirk Van Mechelen concludeert dat in dit debat twee aspecten aan bod komen. Ofwel wordt de problematiek benaderd vanuit de invalshoek van het uitzenden van beelden door omroepen. Ofwel bekijkt men het vanuit de invalshoek van het evenement. De tekst wordt door de amendering van de minister dermate beperkt dat hij zich afvraagt of dit decreet nog wezenlijk iets inhoudt.

De minister verwijst naar de tekst van artikel 4 waar duidelijk een territoriaal aspect is ingebakken. Het juridisch advies dat de minister ingewonnen heeft, luidt : ‘... uiteraard heeft de Vlaamse decreetgever geen jurisdictie om de toegang te garanderen tot evenementen die buiten het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap plaatsvinden...’. De minister benadrukt dat de geraadpleegde juristen gesteld hebben dat het decreet zich territoriaal moet beperken tot het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap.

De bepalingen van het decreet zijn zeker van toepassing voor het Voetbalcontract, dat weliswaar geldt voor het Belgische grondgebied, als het gaat over wedstrijden die binnen de territoriale omschrijving van de Vlaamse Gemeenschap plaatsgrijpen.

De minister benadrukt dat hij met de aangebrachte amenderingen vooral rechtszekerheid nastreeft.

De heer André Denys is het ermee eens dat het juridisch advies helder is voor wat de vrije toegang en het recht op opnamen te nemen, betreft. Voor deze aangelegenheden is de Vlaamse Gemeenschap enkel bevoegd binnen de territoriale omschrijving van haar grondgebied. Hetzelfde lid is echter van oordeel dat de Vlaamse decreetgever ook bevoegd is voor korte berichtgeving over buitenlandse evenementen, waar een Vlaamse zender exclusiviteitsrechten heeft verworven, op de kabel te brengen. De heer André Denys stelt voor te onderzoeken in hoeverre de territoriale bevoegdheid kan verengd worden tot het Belgisch grondgebied. Ook mevrouw Patricia Ceysens dringt aan op een onderzoek van deze piste.

Op de vraag van de heer Dirk Van Mechelen om in kennis gesteld te worden van deze juridische adviezen, repliceert de minister dat verschillende juristen geraadpleegd werden en dat de Vlaamse regering hun juridische bezwaren overneemt.

De heer Michel Doomst benadrukt dat het logisch is dat de Vlaamse Gemeenschap binnen haar bevoegdheid blijft. De gestelde vraag is niet nieuw en dit lid vindt dat de minister er een voldoende gefundeerd advies heeft over ingewonnen. Hij vraagt of er tegenargumentaties van de fracties zijn die dit advies ondergraven ?

Mevrouw Marijke Dillen besluit dat de opmerkingen fundamenteel zijn en een nader onderzoek vergen.

De heer André Denys stelt dat er geen afdoende antwoord wordt gegeven. Het lid dringt aan op een bijkomend advies van de Raad van State. De heer André Denys stelt vast dat een beperking zoals voorgesteld door de amendering, een aantal ongewenste gevolgen met zich meebrengt. Volgens de heer André Denys zijn er echter oplossingen mogelijk, maar die moeten nader onderzocht worden.

De heer Jos Geysels verklaart dat hij initieel medeindiener is van dit voorstel van decreet, maar nu geconfronteerd wordt met amendementen van de regering waarover hij een aantal vragen heeft. Zijn juridische vragen vertrekken vanuit het principe van de vrije nieuwsgaring om één en ander op te helderen. Hij wenst uitsluitel hierover, niet om het principe te kelderen maar om de rechtszekerheid overeind te houden.

De heer Carl Decaluwé verklaart dat hij door de juridische uitleg van de minister overtuigd is. Hij twijfelt niet aan de goede bedoelingen van de Volksunie en Agalev, maar meer en meer aan de bedoelingen van de VLD.

Mevrouw Marijke Dillen benadrukt dat er vragen zijn gekomen vanuit de verschillende fracties van de oppositie. Zij verklaart ook niet overtuigd te zijn door het antwoord van de minister i.v.m. buitenlandse evenementen.

De heer Dirk Van Mechelen merkt op dat de VLD vorige commissievergadering een aantal opmerkingen heeft gemaakt die aangetoond hebben dat het decreet zoals het toen voorlag, niet kon functioneren.

De VLD is van oordeel dat de regeling m.b.t. de vrije nieuwsgaring bijzonder verengd is door de amendering van de regering.

De heer Dirk Van Mechelen blijft erbij dat dit decreet juridisch verre van waterdicht is. Zo heeft hij vragen of de libellering van artikel 4 waar gesteld wordt dat ‘indien er geen exclusiviteitshouder is, voorrang moet verleend worden aan de omroep van de Vlaamse Gemeenschap of aan omroepen erkend door de Vlaamse Gemeenschap, standhoudt, indien VT4 tegen deze bepaling een geding inspant bij het Arbitragehof.

De minister repliceert dat deze bepaling moet gelezen worden vanuit de invalshoek dat het een evenement betreft dat niet op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap plaatsvindt. De minister blijft erbij dat het moet beperkt moet worden tot het territorium van de Vlaamse Gemeenschap. De

minister bevestigt nogmaals dat juristen hem adviseren dat de decreetgever binnen de krijtlijnen van haar bevoegdheid moet blijven.

De heer Dirk Van Mechelen stelt dat de minister op dat punt gelijk heeft, maar het gaat hem over de interpretatie van artikel 4. Indien een evenement in Antwerpen wordt georganiseerd waarop geen exclusieve rechten zijn toegekend, bepaalt artikel 4 dat de organisator voorrang moet geven aan VRT, VTM en de regionale omroepen. De vraag is waar de decreetgever het recht haalt om dit zo te regelen.

De minister herhaalt dat zijn bijdrage beperkt blijft tot het garanderen van de rechtszekerheid. Hij meent dat gelet op de filosofie van het decreet er geen andere juridische mogelijkheid rest.

De heer Jos Geysels concludeert dat het antwoord van de minister voor hem onvoldoende is.

Over de vraag of een bijkomend advies van de Raad van State vereist is, volgt er een discussie over de modaliteiten en de timing en de interpretatie van artikel 61 van het Reglement. Na bespreking blijkt dat men in elke stand van de procedure de Raad van State kan raadplegen. Er moet niet gewacht worden tot de plenaire zitting om een motie in die zin, ondertekend door één of meer leden van dit parlement, in te dienen. De heer Jos Geysels dringt aan op een advies dat echter niet tot gevolg mag hebben dat de zaak op de lange baan wordt geschoven. De heer André Denys engageert zich indien nu een spoedadvies aan de Raad van State wordt gevraagd, geen bijkomend advies in plenaire zitting te vragen.

De heer Kris Van Dijck stelt dat dit voorstel van decreet geen voorstel van de meerderheid is, maar een werkstuk is van het parlement.

Mevrouw Marijke Dillen stelt vast dat de inwerkingtreding van dit decreet voorzien is voor 1 juli 1998. Zij ziet geen enkel bezwaar om nu een spoedadvies te vragen aan de Raad van State en dit te behandelen in een volgende commissievergadering zodat het voorstel van decreet begin maart in plenaire zitting kan behandeld worden.

– *Andere amendementen*

Er volgt een discussie over het amendement van de regering dat voorstelt het tweede lid van de eerste paragraaf van artikel 9 te schrappen, waarbij wordt gesteld in de toelichting dat een schrapping inhoudelijk niets aan het decreet verandert. De heer

Dirk Van Mechelen vraagt naar een verduidelijking omdat hij van oordeel is dat deze passage de opnames in de rand van het evenement regelt. De minister en de heer Carl Decaluwé repliceren dat de opnames in de rand elders worden geregeld en dat deze zinsnede overbodig is omdat het eerste lid deze aangelegenheid regelt. De heer Peter Vanvelthoven merkt op dat het eerste lid tot doel heeft 'het uitzenden' te regelen, terwijl het tweede lid 'het maken van opnamen' regelt.

De heer Dirk Van Mechelen heeft vragen bij het amendement van de regering bij artikel 9 waarbij wordt voorgesteld het tweede lid te schrappen. Het lid verwijst naar de toelichting van de indieners bij deze tekst en vraagt of een secundaire omroep indien de exclusiviteitshouder geen gebruik maakt van zijn rechten, geen gebruik meer mag maken van zijn eerste uitzendrecht. De minister verklaart dat hij dit amendement zal intrekken.

M.b.t. het amendement van de regering bij artikel 13 om de schadeclaims te voorkomen, verwijst de heer Dirk Van Mechelen naar de discussie die terzake tijdens de vorige commissievergadering werd gevoerd. De decreetgever wou enerzijds voorkomen dat de Vlaamse Gemeenschap opgezadeld wordt met schadeclaims m.b.t. de lopende contracten. Anderzijds is het de bedoeling te vermijden dat men in de tussenperiode nieuwe contracten afsluit. Het lid stelt vast dat het amendement van de regering opteert voor de datum van publikatie als criterium. Deze timing maakt het echter mogelijk dat contractanten in de periode tussen de goedkeuring en publikatie toch nog snel contracten afsluiten. De heer Dirk Van Mechelen begrijpt in die optiek dan ook de amendering van de minister niet en pleit voor de tekst zoals hij tijdens de vorige commissievergadering werd goedgekeurd. Tenzij men opteert voor de tekst die de Raad van State suggereert, met name enkel de contracten te vatten die na de datum van inwerkingtreding van het decreet worden afgesloten.

De minister is het eens dat contracten in de tussenliggende periode tussen de goedkeuring en de inwerkingtreding van het decreet moeten vallen onder de toepassing van dit decreet. Hij trekt zijn amendement in bij artikel 13 en dient na bespreking een nieuw amendement in waarbij de term 'geregistreerde' contracten vervangen wordt door 'gesloten' contracten.

Voor de heer Carl Decaluwé is het vooral de bekommernis dat de contracten kenbaar gemaakt worden bij de administratie Media om anti-dateringen van contracten te vermijden.

3. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Het artikel wordt unaniem met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Het eerste amendement van de regering (definitie exclusiviteitshouder) wordt met 11 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het tweede amendement van de regering (definitie secundaire omroep) wordt met 13 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het derde amendement van de regering (definitie evenement) wordt met 8 stemmen bij 2 onthoudingen, tegen 4 aangenomen.

Het vierde amendement van de regering (definitie competitie) wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen, tegen 3 aangenomen.

Het geamendeerde artikel wordt met 8 stemmen bij 6 onthoudingen aangenomen.

Artikel 3

Het amendement van de regering waarbij een nieuw artikel wordt ingevoerd, wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 4

Het artikel 4 wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 5

Het amendement van de regering wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Het geamendeerde artikel wordt met 8 stemmen bij 6 onthoudingen aangenomen.

Artikel 6

Het amendement van de regering wordt met 8 stemmen bij 6 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 6 wordt met 8 stemmen, bij 2 onthoudingen tegen 4 aangenomen.

Artikel 7

Het amendement van de regering wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen, tegen 3 aangenomen.

Het geamendeerde artikel 7 wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 8

Het amendement van de regering wordt met 13 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het geamendeerde artikel 8 wordt met 13 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 9

Het artikel 9 wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 3 aangenomen.

Artikel 10

Het artikel 10 wordt met 11 stemmen, bij 1 onthouding tegen 2 aangenomen.

Artikel 11

Het artikel 11 wordt met 13 stemmen, bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 12

Het artikel 12 wordt met 13 stemmen, bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 13

Het amendement van de regering wordt unaniem met 14 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 13 wordt met 10 stemmen, bij 1 onthouding, tegen 3 aangenomen.

Artikel 14

Het artikel 14 wordt met 10 stemmen, bij 1 onthouding, tegen 3 aangenomen.

4. Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van decreet wordt met 8 stemmen, bij 3 onthoudingen, tegen 3 aangenomen.

De heer Kris Van Dijck verklaart dat hij ondanks het feit dat hij mede-indiener is van dit voorstel van decreet zich nu bij de eindstemming in commissie onthouden heeft omdat er nogal wat vragen onbeantwoord blijven. Hij kondigt dan ook aan dat zijn fractie daarover het advies van de Raad van State wil vragen om het stemgedrag van zijn fractie bij de eindstemming in plenaire zitting te bepalen.

De heer Jos Geysels verklaart dat hij zich om drie redenen onthouden heeft bij de eindstemming. In eerste orde blijft er de vraag naar de exclusiviteitscontracten die grensoverschrijdend zijn. Verder is er de zinsnede dat de Vlaamse regering specifieke modaliteiten kan bepalen, die overeind gebleven is in de tekst van het voorstel van decreet en tenslotte zijn er fundamenteel een aantal legistische opmerkingen waarop hij een onvoldoende antwoord kreeg.

De verslaggever

Michel DOOMST

De voorzitter

Marijke DILLEN

TEKST AANGENOMEN DOOR COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° exclusiviteitshouder : elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die voor evenementen exclusieve uitzendrechten heeft verworven voor de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° secundaire omroep : elke andere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap dan de exclusiviteitshouders in geval er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend ;
- 3° actualiteitenprogramma : een informatief programma, gewijd aan actuele gebeurtenissen, waaronder evenementen ;
- 4° evenement : een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie, beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De gebeurtenis vormt een afgerond geheel met een natuurlijk begin en einde. Als een evenement zich uitstrekt over meerdere dagen, wordt elke dag als een afzonderlijk evenement beschouwd ;
- 5° organisator:
 - de persoon of vereniging die het evenement organiseert ;
 - de houder van de exploitatierechten op het evenement ;
- 6° competitie: een reeks van wedstrijden van een groep van clubs waarbij elke club tegen alle andere moet spelen of waarbij telkens twee clubs tegen elkaar moeten spelen, waarbij de verliezer wordt uitgeschakeld.

Artikel 3

Elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap heeft het recht op vrije informatie-garing.

Ten aanzien van evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, houdt dit recht in :

- a) de vrije toegang tot het evenement ;
- b) het recht om opnamen te maken ;
- c) het recht op korte berichtgeving.

Artikel 4

Het recht van vrije toegang en opname kan door de organisator slechts in een uitzonderlijk geval, en uitsluitend om redenen van veiligheid en voorkoming van hinder voor het verloop van het evenement, beperkt worden. In dat geval moet de organisator voorrang geven aan de exclusiviteitshouders. Indien er geen exclusiviteitshouders zijn, moet voorrang worden verleend aan de omroep van de Vlaamse Gemeenschap of aan de omroepen erkend door de Vlaamse Gemeenschap, in de zin van artikel 41, 1°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Artikel 5

De korte berichtgeving is uitsluitend toegestaan in journaals en in regelmatig geprogrammeerde actualiteitenprogramma's.

De omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap bepaalt autonoom de inhoud van de korte berichtgeving.

Artikel 6

De duur van de korte berichtgeving is beperkt tot de tijd die nodig is om de noodzakelijke informatie over het evenement uit te zenden en mag in totaal niet meer dan drie minuten klank- en/of beeldmateriaal van het evenement bevatten.

Specifiek voor competities, mag de korte berichtgeving van een competitiespeeldag per sporttak binnen een journaal nooit langer zijn dan zes minuten. Voor een actualiteitenprogramma mag de duur niet langer zijn dan vijftien minuten. Specifieke modaliteiten kunnen door de Vlaamse regering uitgewerkt worden.

Artikel 7

§ 1. De secundaire omroep heeft in beginsel het recht om eigen opnamen te maken met respect voor de materiele voorrang van de exclusiviteitshouders.

Voor sportevenementen is dit recht beperkt tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Deze beperking is echter niet van toepassing in het geval de exclusiviteitshouders een inbreuk plegen op het recht vervat in § 2, eerste lid.

Deze beperking is evenmin van toepassing indien de exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap niet zijn verworven door een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en indien deze omroep weigert om in functie van de korte berichtgeving beelden tegen een billijke vergoeding af te staan aan een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Indien de exclusiviteitshouders hun exclusief uitzendrecht op een evenement niet uitoefenen, kunnen de secundaire omroepen gratis beelden van het evenement maken.

§ 2. De secundaire omroep heeft het recht om tegen een billijke vergoeding de beschikking te krijgen van de opnamen en/of signalen van de exclusiviteitshouders, dit met het oog op een korte berichtgeving.

Voor een korte berichtgeving in journaals wordt de vergoeding bepaald op basis van de gemaakte technische kosten. Voor een korte berichtgeving in actualiteitenprogramma's kan tevens rekening worden gehouden met de uitzendrechten.

§ 3. In geval van overname van het signaal en/of de opnamen kiest de secundaire omroep vrij de klanken/of de beeldfragmenten waarmee hij zijn korte berichtgeving stoffeert. Wat de klank bij de beeld-

fragmenten betreft, wordt alleen omgevingsgeluid doorgegeven.

Artikel 8

In geval van overname van het signaal en/of de opnamen moet de secundaire omroep het logo van de exclusiviteitshouders als bronvermelding zichtbaar presenteren tijdens de korte berichtgeving.

Artikel 9

§ 1. In geval van overname van het signaal en/of van de opnamen van de exclusiviteitshouders mag de secundaire omroep de korte berichtgeving brengen zodra de exclusiviteitshouders het evenement geheel of gedeeltelijk, en al dan niet rechtstreeks, een eerste keer hebben uitgezonden.

Als de secundaire omroep zelf de opnames heeft gemaakt, mag het tijdstip van uitzending vrij gekozen worden.

§ 2. De korte berichtgeving mag niet heruitgezonden worden los van de actualiteitsgebeurtenis, tenzij er een directe band bestaat tussen de inhoud ervan en een andere actualiteitsgebeurtenis.

De korte berichtgeving mag heruitgezonden worden in overzichtsprogramma's.

§ 3. De korte berichtgeving mag in het archief bewaard worden, maar mag alleen heruitgezonden worden onder de voorwaarden gesteld in § 2.

Artikel 10

De betrokken partijen kunnen in onderling overleg afwijken van de bepalingen van de artikels 6 tot en met 9 van dit decreet.

Artikel 11

Het Vlaams Commissariaat voor de Media is belast met het toezicht op de naleving en de sanctionering van de inbreuken door de omroepen op de bepalingen van dit decreet.

De artikelen 116quater, 116septies en 116octies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12

De Vlaamse regering kan de bepalingen van dit decreet coördineren met de bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en met de bepalingen die deze op het tijdstip van de coördinatie uitdrukkelijk of impliciet zouden gewijzigd hebben.

Daartoe kan zij :

- 1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;
- 3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en een eenheid in de terminologie te brengen.

Artikel 13

De bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de vóór 1 januari 1998 gesloten exclusiviteitscontracten.

Artikel 14

Dit decreet treedt in werking op 1 juli 1998.
